

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2016,

kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna veterinárního zákona

Čl. I

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 298/2009 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 139/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 264/2014 Sb. a zákona č. 126/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. i) se slovo „karanténou“ nahrazuje slovem „izolací“.
2. V § 3 odst. 1 písm. j) se slovo „izolací“ nahrazuje slovem „karanténou“.
3. V § 3 odst. 1 písm. n) se slova „med a“ nahrazují slovy „med, mateří kašička a“.
4. V § 3 odst. 1 písm. jj) se za slovo „obranu“ vkládají slova „nebo Ministerstva vnitra“.
5. Poznámka pod čarou č. 7d se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.
6. V § 4 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:
„i) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, a to v rozsahu a lhůtách stanovených Ministerstvem zemědělství (dále jen „ministerstvo“) podle § 44 odst. 1 písm. d), uchovávat jejich výsledky po dobu nejméně 3 let a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3.“

7. V § 4 odstavec 3 zní:

„(3) Chovatel, který chová 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, je povinen tuto skutečnost oznámit krajské veterinární správě Státní veterinární správy nebo Městské veterinární správě Státní veterinární správy (dále jen „krajská veterinární správa“) nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy počet chovaných psů samičího pohlaví starších 12 měsíců dosáhl 5 a více chovaných zvířat; tato povinnost se nevztahuje na osobu, jejíž oznamovací povinnost upravuje jiný právní předpis⁹⁾, a na osobu, jejíž právo nebo povinnost držet, cvičit nebo používat psa stanoví jiný právní předpis, zejména na chovatele služebních psů, psů se zvláštním výcvikem, vodících psů, asistenčních psů, psů určených k odhalování výbušnin, a loveckých psů. V oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu. Za chovatele tvořící domácnost může oznamovací povinnost splnit jeden z nich.“

Poznámka pod čarou č. 9 zní:

„⁹⁾ § 13a zákona č. 246/1992 Sb.“

8. V § 4b odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Ústřední veterinární správa“ nahrazují slovy „Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy (dále jen „Ústřední veterinární správa“)“.

9. V § 4b odst. 2 se na konci písmene d) slovo „a“ nahrazuje čárkou a vkládá se nové písmeno e), které zní:
„e) oznámit Ústřední veterinární správě bez zbytečného odkladu změny údajů rozhodných z hlediska registrace, a“.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno f).

10. V § 4b odst. 3 se na konci písmene c) slovo „a“ nahrazuje čárkou a vkládá se nové písmeno d), které zní:
„d) oznámit Ústřední veterinární správě bez zbytečného odkladu změny údajů rozhodných z hlediska registrace, a“.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno e).

11. V § 5 odst. 1 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až h) se označují jako písmena a) až g).

12. V § 5 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena h) a i), která znějí:

„h) dodávat na jatky pouze jatečná zvířata s pravdivě a úplně uvedenými informacemi o potravinovém řetězci v souladu s přílohou II oddílu III nařízení (ES) č. 853/2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu,

i) uvádět na trh pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty.“

CELEX: 32004R0853

13. Poznámka pod čarou č. 10 zní:

„¹⁰⁾ § 420 a násl. občanského zákoníku.“

14. V § 5 odst. 2 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).

15. V § 5 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) zpracovat podle schválených zásad pohotovostní plán pro případ výskytu nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i pro případ vzniku mimořádné situace (dále jen „pohotovostní plán“), zajistit, aby pohotovostní plán byl přístupný všem osobám uvedeným v písmenu b) a při každé změně chovu zvířat, nejméně však jednou ročně, pohotovostní plán aktualizovat.“.

16. V § 5 odst. 2 se doplňuje písmeno d), které zní:

„d) zpracovat vlastní ozdravovací program v souladu s celostátním programem tlumení jedné nebo více nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a původců těchto nákaz a nemocí (dále jen „program ozdravování zvířat“), předložit jej včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě nejpozději do 60 dnů od data zveřejnění programu ozdravování zvířat ve Věstníku Ministerstva zemědělství a postupovat podle tohoto programu.“.

17. V § 5 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Chovatel, který chová včelstva, je dále povinen neprodleně po zjištění úhynu včelstev na stanovišti včelstev hlásit úhyn nad limit stanovený prováděcím právním předpisem krajské veterinární správě.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

18. V § 5 se na konci odstavce 5 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) limit zvýšené úmrtnosti včelstev, při jehož překročení jsou chovatelé povinni hlásit tyto úhyny krajské veterinární správě.“.

19. V § 6 odst. 3 a v § 49 odst. 1 písm. b) se text „§ 5 odst. 1 písm. a)“ nahrazuje textem „§ 4 odst. 1 písm. i)“.

20. V § 6 odst. 8 písm. b) a v § 17a odst. 4 písm. c) se slovo „izolaci“ nahrazuje slovem „karanténě“.

21. V § 10 odst. 2 se slova „Ústřední veterinární správě Státní veterinární správy (dále jen „Ústřední veterinární správa“)“ nahrazují slovy „Ústřední veterinární správě“.

22. V § 10 odst. 3 písm. f), § 30 odst. 1 písm. d), § 30 odst. 2 písm. a) a v § 42 odst. 3 písm. a) se slovo „karanténě“ nahrazuje slovem „izolaci“.

23. V § 12 odst. 1 písm. a) bodě 2, § 18 odst. 1 písm. a), § 18 odst. 3, § 19 odst. 4, nadpise oddílu 2 hlavy III, § 22 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 22 odst. 1 písm. b) úvodní části ustanovení a bodě 1, § 22 odst. 1 písm. d), f) a j), § 24 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 24 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 39a odst. 1, § 41 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. g) a písm. j) bodě 2, § 49 odst. 1 písm. h) bodě 2 a písm. l), § 53 odst. 1 písm. b) a c) a v § 54 odst. 1 písm. i) se slova „do oběhu“ nahrazují slovy „na trh“.

CELEX: 32002R0178

24. V § 16 odstavec 2 zní:

„(2) Každý, kdo přepravuje zvířata určená k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním ochranných a zdlavacích opatření, nebo každý, kdo přepravuje, zpracovává nebo neškodně odstraňuje předměty, které mohou být nositeli původců nálezů, jakož i vedlejší živočišné produkty určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování, je povinen tato zvířata, předměty nebo vedlejší živočišné produkty přepravovat, zpracovávat nebo neškodně odstraňovat jen způsobem stanoveným krajskou veterinární správou.“

25. V § 20 odstavec 2 zní:

- „(2) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět na trh pouze
- a) zvěřinu, která pochází ze zvěře ulovené a usmrcené v souladu se zvláštními právními předpisy⁶⁾, a která je v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ označena způsobem umožňujícím její identifikaci,
 - b) ryby, koryše, měkkýše, žáby a jiné živočichy vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí, kteří byli získáni dovoleným způsobem lovu (výlovu), odchytu nebo sběru¹⁷⁾,
 - c) mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko; pro tyto účely se výrobou mléčných výrobků rozumí postup vedoucí ke změně charakteru tohoto mléka,
 - d) vejce, která byla prosvícena a stanoveným způsobem označena^{17a)},
 - e) med, mateří kašičku nebo včelí vosk, které jsou zdravotně nezávadné a pochází od klinicky zdravého včelstva.“

26. V § 20 se odstavce 3 a 4 zrušují.

27. § 21 zní:

„§ 21

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata poražena na jatkách za podmínek stanovených tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁶⁾ a předpisy Evropské unie^{17c)}.

(2) Domácí porážkou mohou být poražena ve vlastním hospodářství chovatele jatečná zvířata s výjimkou skotu staršího 72 měsíců, koní, oslů a jejich kříženců. V případě domácí porážky skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců může chovatel porazit nejvýše 3 kusy ročně.

- (3) Maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky jsou určeny pro spotřebu
- a) osoby tvořící domácnost chovatele, jedná-li se o maso a orgány ze skotu, nebo
 - b) osoby tvořící domácnost chovatele nebo pro spotřebu osoby blízké, jedná-li se o maso a orgány ostatních zvířat.

(4) Maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky podléhají veterinárnímu vyšetření, stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nálezové situaci, a nesmí být dále uváděny na trh.

(5) Domácí porážku skotu mladšího 72 měsíců nebo jelenovitých ve farmovém chovu je chovatel povinen písemně oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny před jejím konáním. Povinnost písemně oznámit domácí porážku skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu neplatí v případě domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu jinak zdravého zvířete, které utrpělo zranění, které z důvodu respektování dobrých životních

podmínek zvířat brání jeho přepravě na jatky; v tomto případě chovatel zajistí prohlídku zvířete veterinárním lékařem, vyžádá si od něj písemné prohlášení o zdravotním stavu zvířete a oznámí domácí porážku skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu neprodleně po jejím provedení.

(6) Chovatel v oznámení podle odstavce 5 uvede vedle náležitostí podle správního řádu

- a) adresu a registrační číslo hospodářství,
- b) datum a čas provedení domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu,
- c) počet, druh a identifikační číslo poráženého zvířete,
- d) jde-li o porážení skotu také datum narození skotu a způsob zacházení se vzniklými vedlejšími živočišnými produkty.

(7) Zvěř ve farmovém chovu může být porážena v hospodářství jen za podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17c)}. Povolení vydává krajská veterinární správa chovateli na základě písemné žádosti, která splňuje náležitosti podle zvláštního právního předpisu^{17ca)} a ve které chovatel doloží splnění podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17c)}.

(8) Chovatel je povinen k porážce velké farmové zvěře v hospodářství podle odstavce 7 nebo domácí porážce jelenovitých z farmového chovu požádat krajskou veterinární správu o povolení k usmrcení těchto zvířat použitím střelné zbraně. K žádosti vedle náležitostí podle správního řádu

- a) doloží, že usmrcení střelnou zbraní provede
 1. držitel zbrojní licence vydané podle zvláštního právního předpisu^{17cd)}, nebo
 2. chovatel osobně nebo osoba, která je k němu v pracovním nebo obdobném poměru, jsou-li držiteli zbrojního průkazu skupiny C vydaného podle zvláštního právního předpisu^{17cb)}, a

b) přiloží odůvodnění k usmrcení zvířete střelnou zbraní.

Pro účely tohoto ustanovení se velkou farmovou zvěří rozumí jelenovití, mufloni a prasata divoká, jsou-li chováni ve farmovém chovu.

(9) Doba platnosti povolení vydaného podle odstavce 8 je 3 roky. Dobu platnosti povolení může krajská veterinární správa prodloužit o další 3 roky, a to na základě písemné žádosti držitele povolení podané 3 měsíce před skončením doby platnosti, pokud držitel povolení doloží, že se nezměnily podmínky, za kterých bylo povolení vydáno.

(10) Platnost povolení vydaného podle odstavce 8 končí, jestliže se změnily osoby uvedené v odstavci 8 písm. a) bodě 1 nebo 2, které provádějí usmrcení střelnou zbraní. Změnu těchto osob je chovatel povinen bez zbytečného odkladu oznámit písemně krajské veterinární správě.

(11) Krajská veterinární správa může povolení vydané podle odstavce 7 nebo 8 odejmout, jestliže byly porušeny podmínky, za kterých bylo vydáno.

(12) Chovatel, který je držitelem povolení podle odstavce 8, je povinen

- a) mít k dispozici situační nákres farmy nebo hospodářství s vyznačením místa střelby a prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě, s posudkem znalce v oboru balistiky; tímto nejsou dotčeny povinnosti držitele zbrojní licence podle zvláštního právního předpisu^{17cb)},
- b) oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny přede dnem porážky místo a čas použití střelné zbraně k porážce.

(13) Krajská veterinární správa oznámí příslušnému útvaru Policie České republiky místo a čas použití střelné zbraně k porážce zvěře ve farmovém chovu v hospodářství nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu.

(14) Na jatky nesmí být dodávány zdravé březí plemence.

(15) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinnému veterinárnímu vyšetření před poražením, jejich maso, orgány a ostatní části po poražení (prohlídka jatečných zvířat a masa). Vyšetření (prohlídka) před poražením a po poražení provádí úřední veterinární lékař, který splňuje požadavky odborné kvalifikace stanovené předpisy Evropské unie^{17e)}.

(16) Veterinární vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře a zvěřiny se provádí způsobem a v rozsahu stanovenými předpisy Evropské unie^{17g)}.

(17) V rámci veterinární prohlídky jatečných zvířat na jatkách a těl ulovené volně žijící zvěře v zařízeních zpracovávajících zvěřinu, vnímavých na trichinelózu, zajistí úřední veterinární lékař vyšetření jejich svaloviny na přítomnost svalovce (trichinel). Není-li toto vyšetření provedeno laboratoří krajské veterinární správy, musí být provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3.

(18) Prováděcí právní předpis stanoví pravidla a postup veterinárního vyšetřování živočišných produktů, posuzování a označování těchto produktů na základě jejich veterinárního vyšetření, jakož i veterinární podmínky uvolňování těchto produktů na trh, pokud tato pravidla, postupy a podmínky nejsou upraveny předpisy Evropské unie a pokud jejich úpravu tyto předpisy umožňují.“.

28. V § 21a odst. 3, § 27b odst. 8, § 50 odst. 9 a v § 64a odst. 4 se slova „vysoká škola s veterinárním studijním programem“ nahrazují slovy „vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny“.

29. V § 22 odst. 1 písm. a) se věta druhá nahrazuje větou „V žádosti uvedou vedle náležitostí podle správního řádu druhy činností, které hodlají provozovat.“.

30. V § 22 odst. 1 písm. b) se bod 2 včetně poznámek pod čarou č. 17i) a 17j) zrušuje.

Dosavadní body 3 až 5 se označují jako body 2 až 4.

31. V § 22 odst. 1 písm. b) bodě 4 se text „bodech 1 a 2“ nahrazuje textem „bodě 1“.

32. V § 22 odst. 1 písm. j) se slovo „včel“ nahrazuje slovem „včelstev“.

33. V § 22 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 až 5, které znějí:

„(2) Osoby, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci; to však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správou schváleny a registrovány, popřípadě jen registrovány podle odstavce 1 písm. a). V žádosti vedle náležitostí podle správního řádu uvede

- a) adresu místa podnikání, liší-li se od adresy místa pobytu nebo sídla,
- b) druh a rozsah činnosti a
- c) datum zahájení činnosti.

(3) Osoby, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, mohou tuto činnost vykonávat až po registraci.

(4) Registrovaná osoba je povinna oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v dokladu o registraci do 30 dnů ode dne nastalé změny a současně odevzdat doklad o registraci.

(5) Krajská veterinární správa zruší registraci na žádost registrované osoby. Registrovaná osoba k žádosti o zrušení registrace přiloží doklad o registraci. O zrušení registrace krajská veterinární správa žadatele informuje.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 6.

34. V § 23 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:
„h) oznámit neprodleně krajské veterinární správě porážku skotu nebo prasat, pokud jsou maso nebo orgány určeny k dodání zpět chovateli; v oznámení uvede počet poražených kusů a osobu, které maso nebo orgány dodal.“.
35. V § 25 odst. 3 se slova „sezonní prodej živých ryb“ nahrazují slovy „prodej živých ryb na samostatném prodejním místě“.
36. V § 25 odst. 5 písm. a) se slovo „sezonní“ zrušuje.
37. § 27a včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 52 až 61 zní:

„Prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby

§ 27a

(1) Chovatel může v malých množstvích prodávat

- a) živou drůbež, živé králíky a živé nutrie z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli,
- b) čerstvé drůbeží maso, čerstvé králičí maso nebo čerstvé maso z nutrií, pocházející z drůbeže, králíků nebo nutrií z vlastního hospodářství a poražených v tomto hospodářství, ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo je dodávat do místního maloobchodu; drůbeží maso nemusí být tříděno podle jakosti a hmotnosti⁵²⁾,
- c) nebalená čerstvá vejce pocházející z vlastního hospodářství ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo je dodávat do místního maloobchodu. Chovatel, který použije vejce v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb⁵³⁾ nemusí vejce označovat stanoveným způsobem⁵⁴⁾. Chovatel, který chová nejvíce 50 nosnic, prodávající vejce ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, nemusí vejce označit kódem producenta, jsou-li jméno a adresa chovatele uvedena v místě prodeje. Povinnost třídít nebalená čerstvá vejce podle jakosti a hmotnosti⁵⁵⁾, se nevztahuje na
1. prodej v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky,
 2. prodej ve svém hospodářství, nebo
 3. chovatele, který použije vejce v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb,
- d) med, mateří kašičku nebo včelí vosk pocházející z vlastního chovu včelstev ve své domácnosti, ve svém hospodářství, na stanovišti včelstev, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo jej dodávat do místního maloobchodu. Chovatel včel, který med použije v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb⁵³⁾, nemusí med označit stanoveným způsobem⁵⁶⁾,
- e) se souhlasem krajské veterinární správy syrové, mlékárensky neošetřené mléko a syrovou smetanu (dále jen „syrové mléko“) pocházející od zvířat z vlastního chovu v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo jej po tepelném ošetření uvádět na trh při poskytování stravovacích služeb⁵³⁾. Chovatel zajistí, aby

1. syrové mléko bylo získáváno v souladu s požadavky na prvovýrobu syrového mléka a mleziva, stanovenými předpisy Evropské unie, které upravují zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁵⁷⁾,
 2. celkový počet mikroorganismů v získaném mléce při 30 °C nepřesahoval počet 100 000 v 1 ml, jde-li o kravské mléko, nebo 500 000 v 1 ml, jde-li o mléko jiného druhu, a celkový počet somatických buněk nepřesahoval 400 000 v 1 ml, jde-li o kravské mléko,
 3. syrové mléko bylo vyšetřeno na základě analýzy nebezpečí a s přihlédnutím k předchozím výsledkům a jejich trendům, zejména při podání žádosti o souhlas krajské veterinární správy k prodeji syrového mléka a při každé změně v chovu zvířat nebo ve způsobu získávání, ošetřování a zpracovávání syrového mléka, jež by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však dvakrát ročně, a to z hlediska dodržování limitů uvedených v bodě 2 a patogenních mikroorganismů, stanovených prováděcím právním předpisem, a
 4. obsah reziduí inhibičních látek v syrovém mléce odpovídal požadavkům stanoveným předpisy Evropské unie⁵⁸⁾,
- f) živé ryby nebo jiné živočichy pocházející z akvakultury z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli nebo uvádět čerstvé produkty rybolovu⁵⁹⁾ na trh při poskytování stravovacích služeb⁶³⁾.

(2) Za místní maloobchod podle odstavce 1 písm. b), c) a d) se považuje maloobchod podle předpisu Evropské unie, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva a zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁶⁰⁾ s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů, který se nachází na území České republiky a který produkty uvedené v odstavci 1 písm. b), c) a d) dodává přímo spotřebiteli.

(3) Živočišné produkty uvedené v odstavci 1 musí pocházet od zdravých zvířat a musí být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka. Živočišné produkty uvedené v odstavci 1 provozovatel místního maloobchodu nesmí uvádět na trh prostřednictvím zásilkového prodeje.

(4) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, je povinen zajistit, aby byly doprovázeny obchodním dokladem podle nařízení (EU) č. 931/2011, s výjimkou případů, kdy chovatel tyto produkty prodává ve svém hospodářství nebo ve své domácnosti.

(5) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, musí zajistit, aby tyto produkty byly
a) vyráběny, skladovány a přepravovány v čistém prostředí s používáním zařízení a pracovních nástrojů a pomůcek udržovaných v čistotě, a
b) chráněny před vlivy, které by mohly nepříznivě působit na jejich zdravotní nezávadnost, zejména před kontaminací.

(6) Chovatel nutrií je povinen zabezpečit vyšetření jejich masa na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetření. Laboratoř je povinna vydat chovateli protokol o laboratorním vyšetření nutrií a jednou ročně předkládat krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Chovatel nutrií je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření masa nutrií po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Chovatel nutrií může čerstvé maso z nutrií prodávat konečnému spotřebiteli nebo dodávat do

místního maloobchodu způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. b) až po vyhovujícím vyšetření masa nutrií na přítomnost svalovce (trichinel).

(7) Chovatel, který prodává syrové mléko podle odstavce 1 písm. e), je povinen

- a) zpracovat a dodržovat provozní a sanitační řád a na požádání jej předložit krajské veterinární správě, a
- b) zajistit, aby obsah celkového počtu mikroorganismů v syrovém kravském mléce prodávaném spotřebiteli nebyl vyšší, než stanoví předpisy Evropské unie, které upravují zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁶¹⁾, pro syrové kravské mléko určené k výrobě mléčných výrobků, nebo nebyl vyšší než 1 500 000 v 1 ml, jde-li o syrové mléko jiného druhu.

(8) Jestliže chovatel zjistí při vyšetření vzorků, že byly překročeny limity uvedené v odstavci 1 písm. e) bodě 2 nebo v odstavci 7 písm. b), přijme neprodleně nápravná opatření a informuje o tom krajskou veterinární správu, která může nařídít zvýšení četnosti vyšetřování až do doby dosažení nápravy.

(9) Zjistí-li krajská veterinární správa, že chovatel postupuje při prodeji syrového mléka v rozporu s tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie, odejme chovateli souhlas k prodeji syrového mléka.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství vlastních produktů z prvovýroby, uvedených v odstavci 1, a pro zacházení s těmito produkty,
- b) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1,
- c) rozsah a limity vyšetřování syrového mléka ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí,
- d) údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinny předkládat krajské veterinární správě, včetně termínu jejich předložení.

⁵²⁾ Příloha XIV část B bod I odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů), v platném znění.

⁵³⁾ § 23 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁴⁾ § 8 zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁵⁾ Příloha VII část VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

⁵⁶⁾ § 6 zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁷⁾ Příloha III oddíl IX kapitola I část I a II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

⁵⁸⁾ Příloha III oddíl IX kapitola I část III odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

⁵⁹⁾ Bod 3.5 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

⁶⁰⁾ Čl. 3 bod 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

⁶¹⁾ Příloha III oddíl IX kapitola II část III bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.“.

CELEX: 32004R0852

CELEX: 32011R1169

CELEX: 32007R1234

CELEX: 32013R1308

CELEX: 32011R0931

38. V § 27b odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Uživatel honitby může v malých množstvích těla ulovené volně žijící zvěře v kůži nebo peří

- a) prodávat přímo spotřebiteli,
- b) dodávat do místní maloobchodní prodejny s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů, která se nachází na území České republiky a která zásobuje přímo spotřebitele,
- c) dodávat do maloobchodního zařízení, které bylo krajskou veterinární správou registrováno jako zařízení určené pro zacházení se zvěřinou, nebo
- d) prodávat v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, přímo spotřebiteli, jde-li o drobnou volně žijící zvěř.

(2) Těla ulovené volně žijící zvěře uvedená v odstavci 1 nesmí spotřebitel dále uvádět na trh nebo je uvádět na trh prostřednictvím zásilkového prodeje.“.

39. V § 27b odstavec 6 zní:

„(6) Jde-li o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetřování; jde-li o prase divoké, přikládá uživatel honitby spolu se svalovinou vyšetřovaného kusu zvěře i ocas tohoto kusu. Nelze-li k vyšetření prasete divokého přiložit ocas daného kusu zvěře, vyšetřovací laboratoř daný kus prasete divokého i bez přiloženého ocasu daného kusu prasete divokého. Laboratoř je povinna vydat uživateli honitby protokol o laboratorním vyšetření zvěře, u prasete divokého s vyjádřením o přiložení ocasu vyšetřovaného kusu, a jednou ročně předkládat krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Uživatel honitby je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření zvěře po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Uživatel honitby může zvěř vnímavou na trichinelózu prodávat nebo dodávat přímo spotřebiteli způsobem uvedeným v odstavci 1 až po vyhovujícím vyšetření zvěře na přítomnost svalovce (trichinel).“.

40. V § 28 odstavce 1 až 3 znějí:

„(1) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty nebo živočišnými produkty, mohou obchodovat pouze

- a) se zvířaty, která odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17q)} a předpisy Evropské unie^{17r)}, zejména která
 1. pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštního právního předpisu⁸⁾, které nepodléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a je pod státním veterinárním dozorem,
 2. jsou zdravá a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17s)},
 3. jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením^{17t)}, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,
- b) s živočišnými produkty, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17u)} a předpisy Evropské unie^{14d)}, zejména které
 1. pocházejí z podniku, závodu nebo jiného zařízení, jenž je schválen a registrován, popřípadě registrován podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{17h)} a je pod státním veterinárním dozorem,
 2. jsou zdravotně nezávadné, ve všech fázích jejich výroby, zpracování a uvádění na trh byly dodrženy povinnosti a požadavky stanovené z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17v)},

3. jsou označeny stanoveným způsobem^{14f)} a provázeny průvodním dokladem, popřípadě, vyžaduje-li se veterinární osvědčení^{17t)}, tímto osvědčením.

(2) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty nebo živočišnými produkty, nesmí obchodovat se zvířaty a živočišnými produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířaty, která byla určena k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlávacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo určení, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem. Za místo určení se pro účely tohoto zákona považuje místo prvního příjmu včetně jakéhokoli prvního zacházení nebo manipulace na území České republiky. Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh. Veterinární kontrola při příchodu na místo určení se provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol^{17w)}“.

41. V § 30 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) zda podniky, závody nebo jiná zařízení pod státním veterinárním dozorem přijímají nebo uvádějí na trh pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným podle písmene a),“.

42. V § 30 odst. 2 písm. b) se za slovo „odesílateli“ vkládají slova „, jeho zástupci nebo příjemci“ a za slovo „odesílatel“ se vkládají slova „, jeho zástupce nebo příjemce“.

CELEX: 31989L0662

CELEX: 31990L0425

43. V § 30 odst. 3 písm. a) se za slovo „zvířat“ vkládají slova „, nejsou-li doprovázena veterinárním osvědčením,“.

44. V § 31 odst. 2 se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slovo „zástupce“ se doplňují slova „nebo příjemce“.

45. V § 31a odstavec 2 zní:

„(2) Osoba, která přemísťuje v rámci neobchodního přesunu z ostatních členských států zvířata v zájmovém chovu uvedená v odstavci 1, která jsou mladší 12 týdnů a nejsou očkována proti vzteklině nebo jsou ve věku mezi 12 a 16 týdnů, jsou očkována proti vzteklině, ale dosud nesplňují požadavky na platnost uvedené v bodě 2 písm. e) přílohy III předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, nesmí tato zvířata přemístit, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 7 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾“.

46. V § 32 odstavec 1 zní:

„(1) Dovozece nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za náklad je povinen vstoupit se zvířaty, živočišnými produkty a ostatním veterinárním zbožím dováženým ze třetích zemí (dále jen „kontrolované zboží“) na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen „pohraniční veterinární stanice“) nebo jiného členského státu. Osoba uvedená ve větě první musí zvířata přepravovat přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska a odtud do místa určení uvedeného ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném veterinárním dokladu, který zásilku provází.“.

47. V § 34 odst. 2 se slova „může tato karanténa nebo izolace probíhat“ nahrazují slovy „je dovozce nebo jeho zástupce povinen zajistit jejich umístění do karantény nebo izolace“ a slovo „karanténa“ se nahrazuje slovem „izolace“.
48. V § 36 odst. 1 se slova „Živočišné produkty dovezené z třetích zemí musí splňovat“ nahrazují slovy „Dovozce nebo jeho zástupce je povinen zajistit, aby živočišné produkty dovezené z třetích zemí splňovaly“ a slovo „poskytovat“ se nahrazuje slovem „poskytovaly“.
49. V § 38a odst. 4 se na konci textu věty první doplňují slova „, není-li takto dováženo více než 5 zvířat v zájmovém chovu“.
50. § 38b včetně nadpisu zní:

„§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných a rostlinných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí je třeba veterinární osvědčení. Vývozce k žádosti o jeho vydání předloží vzor veterinárního osvědčení požadovaný dovážejícím, popřípadě tranzitním státem a na vyžádání také doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu do českého jazyka. Ověřený překlad vzoru veterinárního osvědčení se nevyžaduje v případě, že je vzor požadovaného veterinárního osvědčení zveřejněn na internetových stránkách Státní veterinární správy.

(2) Pokud třetí země určení z nálezových důvodů vyžaduje pro dovoz krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů na své území ověření veterinárního osvědčení, provede jej krajská veterinární správa. Vývozce k žádosti o jeho ověření předloží dokumenty dokládající splnění dovozních podmínek uvedených ve veterinárním osvědčení.

(3) Odmítne-li třetí země určení přijetí zásilky a dojde-li k jejímu vrácení, nese vývozce náklady spojené s tímto opatřením.

(4) Pokud třetí země určení vyžaduje veterinární osvědčení vytištěná na ceninovém papíře s ochrannými znaky, uhradí vývozce náklady spojené s jeho vytištěním. O náhradě nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Výši paušální částky nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Pokud třetí země určení vyžaduje pro dovoz nebo neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu na své území ověření pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete v zájmovém chovu, provede jej krajská veterinární správa.

(6) Pokud třetí země určení vyžaduje pro dovoz nebo neobchodní přesun na své území ověření veterinárního osvědčení, pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete v zájmovém chovu ústřední kompetentní autoritou, provede jej Ústřední veterinární správa.

(7) Pro zvířata, živočišné produkty a z nálezových důvodů případně pro krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy přepravované z území České republiky do jiného členského státu za účelem vývozu do třetí země, se vyžaduje potvrzení o splnění požadavků a podmínek stanovených třetí zemí určení. Vývozce k žádosti o jeho vydání předloží vzor tohoto potvrzení, a to v ověřeném překladu.

(8) Krajská veterinární správa zajistí kontrolované zboží úřední veterinární závěrou, jestliže to vyžaduje třetí země určení. Úřední veterinární závěrou se rozumí zajištění totožnosti zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech nebo obalech plombou, pečeti, známkou nebo jiným zajišťovacím prostředkem tak, aby nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich zboží vložit, aniž dojde k narušení této závěry. Porušit úřední veterinární závěru lze jen se souhlasem krajské veterinární správy.

(9) Pokud třetí země určení vyžaduje umístění zvířete do karantény, oznámí vývozce krajské veterinární správě její zahájení způsobem umožňujícím dálkový přenos dat prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy nejpozději 24 hodin předem. Karanténa je ukončena po splnění podmínek karantény vydáním veterinárního osvědčení k vývozu.“.

51. V § 39 odst. 1 písm. c) se za slovo „zvířat“^{23a)} vkládají slova „a zvířat bez pána“⁶²⁾.

Poznámka pod čarou č. 62 zní:

„⁶²⁾ § 1046 občanského zákoníku.“.

52. V § 39a odst. 2 se slova „musí se tak stát, není-li stanoveno jinak,“ nahrazují slovy „je provozovatel schváleného podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení povinen, není-li stanoveno jinak, neškodně odstranit nebo dále zpracovat tyto vedlejší živočišné produkty“.

53. V § 40 odstavec 3 zní:

„(3) Ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezu vedlejších živočišných produktů, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) v případě, že není znám chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty uvedená v odstavci 1. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění vedlejšího živočišného produktu obec, v jejímž katastrálním území je místo nálezu.“.

54. V § 41 odst. 1 písm. e) se slovo „rizika“ nahrazuje slovem „nebezpečí“.

55. V § 42 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) v rámci ochranných a zdlávacích opatření odchyt toulavých a opuštěných psů a koček a zvířat bez pána“⁶²⁾, vnímavých na nebezpečnou nákazu,“.

56. V § 42 odst. 1 písm. b) se za slova „s nimi odchyt“ vkládají slova „zvířat bez pána“⁶²⁾,“.

57. V § 42 odst. 2 se za slovo „Odchyt“ vkládají slova „zvířat bez pána“⁶²⁾,“ za slovo „koček,“ se vkládají slova „handicapovaných volně žijících zvířat,“ a slova „vysokou školou s veterinárním studijním programem“ se nahrazují slovy „vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny“.

58. V § 42 odst. 5 se písmeno a) zrušuje a zároveň se zrušuje označení písmene b).

59. V § 42 se za odstavec 5 vkládají nové odstavce 6 až 9, které znějí:

„(6) Provozovatel útulku pro zvířata je povinen požádat krajskou veterinární správu o registraci útulku nejméně 14 dnů před zahájením činnosti. V žádosti vedle obecných náležitostí podle správního řádu uvede druh útulku, zda půjde o útulek pro hospodářská zvířata nebo o útulek pro zvířata v zájmovém chovu, a kapacitu útulku.

(7) Provozovatel útulku pro zvířata může tuto činnost vykonávat až po registraci.

(8) Provozovatel útulku pro zvířata je povinen oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v dokladu o registraci do 30 dnů ode dne nastalé změny a současně odevzdat doklad o registraci.

(9) Krajská veterinární správa zruší registraci na žádost provozovatele útulku pro zvířata. Provozovatel útulku pro zvířata k žádosti o zrušení registrace přiloží doklad o registraci. O zrušení registrace krajská veterinární správa žadatele informuje.“.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 10.

60. V § 44 odst. 1 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) může v souvislosti s prováděním mimořádných veterinárních opatření nebo v souvislosti s provedením porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění pro potřeby Státní veterinární správy požádat Správu státních hmotných rezerv o poskytnutí státní hmotné rezervy formou bezúplatného použití.“.

Dosavadní písmena f) a g) se označují jako písmena g) a h).

61. V § 44 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 až 4, které znějí:

„(2) Povinné preventivní a diagnostické úkony pro příslušný kalendářní rok a podmínky a lhůty k jejich provedení uvedené v odstavci 1 písm. d) stanoví ministerstvo formou opatření obecné povahy na období 1 kalendářního roku; opatření obecné povahy se vydává bez řízení o návrhu opatření obecné povahy.

(3) Opatření obecné povahy nabývá účinnosti dnem jeho vyvěšení na úřední desce ministerstva a vyvěšuje se po celý kalendářní rok. Ministerstvo opatření obecné povahy zašle též Státní veterinární správě a krajským veterinárním správám, které jsou povinny jej bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách po celý kalendářní rok.

(4) Opatření obecné povahy v den následující po dni nabytí jeho účinnosti opatří ministerstvo záznamem o jeho účinnosti.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 5 a 6.

62. V § 46 písm. d) se slovo „karanténováním“ nahrazuje slovem „izolací“.

63. V § 47 odst. 1 se slova „Ministerstvu zemědělství (dále jen „ministerstvo“)“ nahrazují slovem „ministerstvu“.

64. V § 48 odst. 1 písm. j) úvodní části ustanovení se slova „popřípadě povolených“ nahrazují slovy „povolených, popřípadě evidovaných“.

65. V § 48 odst. 1 písm. j) se na začátek bodu 1 vkládají slova „chovatelů, kteří chovají 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců,“.

66. V § 48 odst. 1 písm. k) se za slova „veterinárních osvědčení“ vkládají slova „a vzory veterinárních osvědčení k vývozu vyjednané Ústřední veterinární správou s kompetentní autoritou dovážejícího státu“.

67. V § 48 odst. 1 se za písmeno r) vkládá nové písmeno s), které zní:

„s) vydává na žádost osvědčení o uznání uplatněné certifikované metodiky z oblasti veterinární péče vypracované v rámci výzkumného projektu nebo záměru,“.

Dosavadní písmeno s) se označuje jako písmeno t).

68. V § 49 odst. 1 písm. h) se za bod 6 vkládá nový bod 7, který zní:
„7. útulky pro zvířata,“.
- Dosavadní bod 7 se označuje jako bod 8.
69. V § 49 odst. 1 písm. s) se bod 3 zrušuje.
- Dosavadní bod 4 se označuje jako bod 3.
70. V § 49 odst. 1 písm. t) se slova „provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu a vydává osvědčení pro poskytování zvláštních vývozních náhrad“ nahrazují slovy „provádí kontroly a vydává osvědčení podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu“.
71. V § 49 odst. 1 se za písmeno v) vkládají nová písmena x) až z), která znějí:
„x) ověřuje pro vývoz nebo neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu do třetích zemí pas nebo jiný identifikační doklad zvířete v zájmovém chovu,
y) potvrzuje po provedené veterinární kontrole splnění požadavků a podmínek stanovených třetí zemí určené pro vydání veterinárního osvědčení pro vývoz kompetentní autoritou jiného členského státu,
z) zajišťuje totožnost kontrolovaného zboží úřední veterinární závěrou,“.
- Dosavadní písmeno x) se označuje jako písmeno aa).
72. V § 53 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) a e), která znějí:
„d) zakázat užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh při důvodném podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nakažových důvodů, jestliže kontrolovaná osoba neumožní veterinárnímu inspektorovi vstupovat na pozemky, do staveb nebo do jiných prostor v souladu s jeho oprávněním podle kontrolního řádu,
e) zjednat si přístup do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor včetně otevřených uzavřených prostor při důvodném podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nakažových důvodů. Každý, v jehož objektu se takové prostory kontrolované osoby nalézají, je povinen strpět kontrolu v těchto prostorách.“.
73. V § 54 odst. 1 písmeno c) zní:
„c) nařízení izolace nebo karantény, popřípadě porážky nebo usmrcení zvířat,“.
74. V § 56a odst. 2 písmeno b) zní:
„b) vyhotoveno
1. v případě dovozu v úředním jazyku členského státu určené a toho členského státu, v němž se provádí pohraniční veterinární kontrola, anebo provázeno ověřeným překladem do tohoto jazyka, nebo
2. v případě vývozu v českém jazyce a jazyce, který požaduje třetí země určené, popřípadě tranzitní stát,“.
75. V § 56a odst. 2 písmeno d) zní:
„d) vydáno dříve, než zvířata nebo živočišné produkty opustí místo veterinární kontroly, a musí provázet v originální verzi zvířata nebo živočišné produkty
1. při jejich vstupu na území členských států v případě dovozu, nebo
2. na území třetí země určené v případě vývozu.“.

76. Za § 56a se vkládá nový § 56b, který včetně nadpisu zní:

„§ 56b

Veterinární podmínky pokusu

Uživatel pokusných zvířat⁶⁾ je povinen požádat o stanovení veterinárních podmínek pro provádění pokusů pro zvířata, která

a) hodlá použít k pokusu

1. mimo schválené zařízení uživatele pokusných zvířat nebo
2. ve schváleném zařízení uživatele pokusných zvířat, v případě, že charakter použitých biologických materiálů, zvířat nebo jejich produkty nebo biologické materiály mají nebo lze předpokládat, že budou mít vysoce rizikový charakter, nebo

b) mají být po ukončení pokusu

1. umístěna do chovu odpovídajícího danému druhu pokusných zvířat nebo
2. dodána na jatky.“.

77. V § 59 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Státní veterinární správa organizuje ve spolupráci s vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny atestační studium pro úřední veterinární lékaře, které probíhá ve dvou částech:

- a) základní (atestace I. stupně),
- b) specializační (atestace II. stupně).

(5) K výkonu státního veterinárního dozoru je odborně způsobilý úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně. Na služební místo představeného Státní veterinární správy může být jmenován úřední veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně. Vedoucím zaměstnancem veterinárního ústavu může být jmenován veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně; to neplatí pro vedoucího zaměstnance 1. stupně řízení.“.

78. V § 59a odst. 1 písm. c) a e) se slova „úplné střední odborné vzdělání“ nahrazují „střední vzdělání s maturitní zkouškou“.

79. V § 59a odst. 1 písm. d) se slova „nebo biologie“ nahrazují slovy „, biologie nebo zootechniky“.

80. V § 59a odst. 1 písm. f) bodě 1 se slovo „anebo“ zrušuje a za bod 1 se vkládá nový bod 2, který zní:

„2. organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, nebo“.

Dosavadní bod 2 se označuje jako bod 3.

81. V § 60 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

82. V § 61 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení činnosti,“.

83. V § 61 odst. 1 písm. b) se za slovo „nákazy“ vkládají slova „nebo podezření z týrání zvířete“.

84. Za § 64a se vkládají nové § 64b a 64c, které včetně nadpisů znějí:

„§ 64b

Chovatel hospodářských zvířat

(1)Chovatel hospodářských zvířat je oprávněn provádět na jím provozovaném hospodářství u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová, odborné veterinární úkony, jejichž seznam spolu s podrobnostmi jejich provádění stanoví prováděcí právní předpis.

(2)Chovatel hospodářských zvířat, který splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až e), je oprávněn na jím provozovaném hospodářství podle pokynů ošetřujícího veterinárního lékaře k injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová. Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů spočívajících v injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat chovateli hospodářských zvířat.

(3)Chovatel hospodářských zvířat, který splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až e), je vedle odborných veterinárních úkonů podle odstavce 1 oprávněn provádět na jím provozovaném hospodářství u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová, další odborné veterinární úkony, pokud absolvoval specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění odborných veterinárních úkonů, složil závěrečnou zkoušku a získal tak osvědčení o způsobilosti k provádění těchto úkonů. Chovatel hospodářských zvířat je povinen vést záznamy o dalších odborných veterinárních úkonech, které provedl, o datu jejich provedení, počtu a identifikaci zvířat, u kterých byly tyto úkony provedeny, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let, a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Prováděcí právní předpis stanoví seznam dalších odborných veterinárních úkonů a podrobnosti jejich provádění k tomu oprávněnými chovateli hospodářských zvířat.

(4)Specializovanou odbornou přípravu podle odstavce 3 organizuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení o způsobilosti k provádění odborných veterinárních úkonů a vede seznam těchto osob. Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy podle odstavce 3 se zaměřením na provádění odborných veterinárních úkonů, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

§ 64c

Prohlížeč včelstev

(1)Chovatel včelstev je v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel uvedeně v příloze č. 2 k tomuto zákonu oprávněn zajistit v ochranném pásmu stanoveném v mimořádném veterinárním opatření rozebrání včelího díla proškolenou osobou k prohlídce včelstev s rozebráním včelího díla (dále jen „prohlížeč včelstev“).

(2)Prohlížeč včelstev je povinen provádět prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, vést záznamy o datu, době a výsledku prohlídky včelstev, registračním čísle chovatele včelstev, registračním čísle stanoviště včelstev, počtu včelstev na stanovišti včelstev, počtu a identifikačním čísle vzorku, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 3 let a na požádání je poskytnout úřednímu veterinárnímu lékaři.

(3) Prohlížeč včelstev může být fyzická osoba, která absolvovala specializované školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Školení zajišťuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která také prohlížečům včelstev vydává osvědčení, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) rozsah prohlídky včelstev s rozebráním včelího díla a vedení záznamů prohlížeče včelstev,
- b) obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla, vydávání osvědčení a vedení seznamu prohlížečů včelstev.“.

85. V § 67 odst. 5 se za slovo „nesplnil“ vkládají slova „schválený program ozdravování zvířat podle § 5 odst. 2 písm. d)“,“.

86. § 71 a 72 včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 63 znějí:

„§ 71

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo některý z požadavků na přemístění a vnitrostátní přepravu zvířat stanovených v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až c), § 5 odst. 4, § 6 odst. 1 až 4 a 7 nebo v § 7,
- b) nesplní nebo poruší některou z povinností pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2 a 3,
- c) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 20 odst. 2 písm. c) až e), § 21 odst. 1 až 8, 10, 12 a 14, § 25 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 až 8 nebo v § 27b odst. 1 až 8,
- d) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka stanovených v § 5 odst. 1 písm. d) až i), § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14, § 16 odst. 2 nebo v § 17a odst. 4,
- e) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 13 odst. 4, nesplní nebo poruší některé z opatření podle § 53 odst. 1, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4,
- f) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 19 odst. 1 až 5 nebo v § 20 odst. 1 a 2 písm. a) a b),
- g) nesplní nebo poruší některou z veterinárních podmínek obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo některou z veterinárních podmínek dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovenou v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 31a odst. 2, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 1 a 4, 38a odst. 7, § 38b odst. 1, 7 až 9 nebo v § 38c odst. 1 až 4,
- h) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾,
- i) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků chovatele stanovených předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,
- j) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených v § 39a odst. 2 nebo v § 42 odst. 2, 3 a 5 až 8,
- k) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo osoby zacházející se živočišnými produkty stanovenou v § 40 odst. 1, 3 a 4,

- l) nesplní nebo poruší povinnost provozovatele útulku pro zvířata stanovenou v § 42 odst. 6,
- m) nesplní nebo poruší povinnost uživatele pokusných zvířat stanovenou v § 56b,
- n) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele hospodářských zvířat stanovenou v § 64a odst. 3 nebo v § 64b odst. 1 až 3,
- o) nesplní nebo poruší povinnost prohlížeatele včelstev stanovenou v § 64c odst. 2,
- p) vykonává některou z činností, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává některou z činností bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává některou z činností, k níž není odborně způsobilá,
- q) jiným jednáním, než je uvedeno v písmeni a) až l) nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na úseku veterinární péče⁶³⁾,
- r) nesplní závazný pokyn orgánu veterinární správy, nebo
- s) nesplní nebo poruší některou z povinností vyplývajících pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 5 000 Kč v blokovém řízení,
- b) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c),
- c) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d) až r),
- d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. s).

§ 72

Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob

- (1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
- a) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo některý z požadavků na přemístění a vnitrostátní přepravu zvířat stanovených v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až c), § 5 odst. 2 až 4 nebo v § 6 odst. 1 až 4 a 7,
 - b) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy stanovených v § 7 nebo v § 8 odst. 1, 3 a 4,
 - c) nesplní nebo poruší některou z povinností pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2 a 3, některou z podmínek na vnitrostátní přepravu pro provozovatele cirkusu nebo jiného veřejného vystoupení se zvířaty stanovenou v § 9 odst. 4, některou z povinností provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v § 9a odst. 1 a 2 nebo některou z povinností obchodníka stanovenou v § 9b odst. 1,
 - d) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 20 odst. 2 písm. c) až e), § 21 odst. 14, § 24 odst. 1, § 25 odst. 1 až 4, § 26, § 27 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 až 8 nebo v § 27b odst. 1 až 4, 6 a 7,
 - e) nesplní nebo poruší některou z povinností k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka stanovenou v § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14 nebo v § 16 odst. 2, anebo některou z povinností chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. d) až i) nebo v § 17a odst. 4,
 - f) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 18 odst. 1, 2 a 4, § 22 odst. 1 až 4, § 23 odst. 1 až 3 nebo v § 24a,
 - g) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 39 odst. 3 a 4, § 39a odst. 2 a 3, § 40, § 41 odst. 1 až 4, § 42 odst. 3, 5 až 8, § 56b, § 64a odst. 2 a 3 nebo v § 64b odst. 1 až 3,
 - h) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 13 odst. 4, nesplní nebo poruší některé z opatření podle § 53 odst. 1, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4,

- i) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 19 odst. 1 až 5, § 20 odst. 1 a 2 písm. a) a b) nebo v § 21 odst. 1, 7, 8, 10 a 12,
- j) nesplní nebo poruší některou z veterinárních podmínek obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo některou z veterinárních podmínek dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovenou v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 31a odst. 2, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 1 a 4, § 37 odst. 3, § 38a odst. 7, § 38b odst. 1, 7 až 9 nebo v § 38c odst. 1 až 4,
- k) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾ nebo předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,
- l) vykonává některou z činností, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává některou z činností bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává některou z činností, k níž není odborně způsobilá,
- m) jiným jednáním, než je uvedeno v písmeni a) až l) nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na úseku veterinární péče⁶³⁾,
- n) nesplní závazný pokyn orgánu veterinární správy,
- o) nesplní nebo poruší některou z povinností vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření,
- p) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 66a odst. 3 nebo v § 66c odst. 4,
- q) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 66 odst. 4, § 66a odst. 1 a 2, § 66b odst. 1 nebo v § 66c odst. 1 až 3, nebo
- r) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 66 odst. 1.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) jako soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4a odst. 4, § 6 odst. 7, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6, § 61 odst. 1, 3 a 5, § 62 odst. 2 nebo v § 66 odst. 3 a 4,
- b) jako soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 64 odst. 3 a 4, nebo
- c) jako výrobce pasů nebo distributor pasů nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4b odst. 2 nebo 3.

(3) Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 300 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až d) a p),
- b) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. e) až g) a q),
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. h) až n) a r),
- d) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. o),
- e) 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) až c).

⁶³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.

Nařízení komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice.

Nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

Nařízení Komise (ES) č. 282/2004.

Nařízení Komise (ES) č. 599/2004.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.
Nařízení Rady (ES) č. 1/2005.
Nařízení Komise (ES) č. 1739/2005.
Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 o systému identifikace a evidence ovcí a koz.
Nařízení Komise (ES) č. 911/2004, kterým se provádí nařízení EP a Rady č. 1760/2000, pokud jde o ušní značky, zvířecí pasy a evidenci zemědělských podniků.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původů zoonóz, vyskytujících se v potravním řetězci.
Nařízení Komise (ES) č. 1177/2006 ze dne 1. srpna 2006, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 2160/2003, pokud jde o požadavky na používání určitých tlumících metod v rámci národních programů pro tlumení salmonel u drůbeže.
Nařízení Komise (EU) č. 517/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Unie zaměřený na snížení výskytu určitých sérotypů salmonely u nosnic Gallus gallus, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2160/2003 a nařízení Komise (EU) č. 200/2010.
Nařízení Komise (EU) č. 200/2012 ze dne 8. března 2012 o cíli Unie zaměřeném na snížení výskytu Salmonella enteritidis a Salmonella typhimurium u hejn brojlerů, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003.
Nařízení Komise (ES) č. 200/2010 ze dne 10. března 2010, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Společenství zaměřený na snížení výskytu určitých sérotypů salmonel v reprodukčních hejnech dospělé drůbeže druhu Gallus Gallus.
Nařízení Komise (EU) č. 1190/2012 ze dne 12. prosince 2012 o cíli Unie zaměřeném na snížení výskytu Salmonella Enteritidis a Salmonella Typhimurium v hejnech krůt, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003.
Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005, o mikrobiologických kritériích pro potraviny.
Nařízení Komise 2074/2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení EP a R (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle Nařízení EP a R (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení EP a R (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1375 ze dne 10. srpna 2015, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase.
Nařízení Komise 1162/2009, kterým se stanoví přechodná nařízení EP a R (ES) č. 853/2004, (ES) 854/2004 a (ES) č. 882/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000.
Nařízení Komise (ES) č. 2056/2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 104/2000, pokud jde o informování spotřebitelů o produktech rybolovu a akvakultury.
Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007.
Nařízení Komise (ES) č. 543/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro drůbeží maso.

Nařízení Komise (ES) č. 1249/2008 ze dne 10. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro zavádění klasifikačních stupnic Společenství pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a pro ohlašování jejich cen.

Nařízení Komise (EU) 2015/1474 ze dne 27. srpna 2015 o použití recyklované teplé vody k odstraňování povrchové mikrobiální kontaminace jatečně upravených těl.

Nařízení Komise (ES) č. 589/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro vejce.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97.

Nařízení Komise (ES) č. 1825/2000 ze dne 25. srpna 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa.

Nařízení Komise (ES) 275/2007 o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa ze dne 15. března 2007.

Nařízení Komise (ES) č. 566/2008 ze dne 18. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o uvádění masa dvanáctiměsíčního nebo mladšího skotu na trh.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 26/2004.

Nařízení Komise (EU) č. 37/2010 ze dne 22. prosince 2009 o farmakologicky účinných látkách a jejich klasifikaci podle maximálních limitů reziduí v potravinách živočišného původu.

Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS.

Nařízení Komise (ES) č. 1950/2006 ze dne 13. prosince 2006, kterým se v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků stanoví seznam základních látek k léčbě koňovitých.

Nařízení Komise (EU) č. 252/2012 ze dne 21. března 2012, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro úřední kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (ES) 1883/2006.

Nařízení Komise (EU) č. 915/2010 ze dne 12. října 2010 o koordinovaném víceletém kontrolním programu Unie pro roky 2011, 2012 a 2013 s cílem zajistit dodržování maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a vyhodnotit expozici spotřebitelů těmto reziduím pesticidů.

Nařízení Rady (ES) č. 733/2008 ze dne 15. července 2008 o podmínkách dovozu zemědělských produktů pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobylu.

Nařízení Rady (Euratom) č. 3954/87 ze dne 22. prosince 1987, kterým se stanoví nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případě radiační mimořádné situace.

Nařízení Komise (ES) č. 1135/2009 ze dne 25. listopadu 2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz určitých výrobků pocházejících nebo odesílaných z Číny a kterým se zrušuje rozhodnutí Komise 2008/798/ES.

Nařízení Komise (ES) č. 401/2006 ze dne 23. února 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství mykotoxinů v potravinách.

Nařízení Komise (ES) č. 152/2009 ze dne 27. ledna 2009, kterým se stanoví metody odběru vzorků a laboratorního zkoušení pro úřední kontrolu krmiv.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o kouřových aromatech používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1321/2013 ze dne 10. prosince 2013, kterým se na úrovni Unie stanoví seznam primárních produktů kouřových aromat povolených pro použití jako takové v potravinách nebo na jejich povrchu a/nebo k výrobě sekundárních kouřových aromat.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin.

Nařízení Komise (EU) č. 432/2012 ze dne 16. května 2012, kterým se zřizuje seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí.

Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91.

Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu.

Nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 931/2011 ze dne 19. září 2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1337/2013 ze dne 13. prosince 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa.

Nařízení Komise (EU) č. 101/2013 ze dne 4. února 2013 o použití kyseliny mléčné ke snižování povrchové mikrobiální kontaminace u jatečně upravených těl skotu.

Nařízení Rady (ES) č. 1255/97 ze dne 25. června 1997 o kritériích Společenství pro místa zastávek a o změně plánu cesty uvedeného v příloze směrnice 91/628/EHS.

Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování.

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravním řetězci.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 636/2014 ze dne 13. června 2014 o vzoru osvědčení pro obchod s nestáženou velkou volně žijící zvěří.“.

87. V § 74 odst. 1 se text „§ 71 odst. 1 písm. g)“ nahrazuje textem „§ 71 odst. 1 písm. h) a i)“.

88. V § 76 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „O schválení a registraci, popřípadě jen registraci, podle tohoto zákona nebo předpisu Evropské unie se místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydává doklad⁶⁴⁾ o schválení a registraci, popřípadě jen registraci.“.

Poznámka pod čarou č. 64 zní:

„⁶⁴⁾ § 151 zákona č. 500/2004 Sb.“.

89. V § 76 odst. 4 písm. a) se text „§ 53 odst. 1“ nahrazuje textem „§ 53 odst. 1 písm. a) až c)“.

90. V § 78 se text „§ 5 odst. 4“ nahrazuje textem „§ 5 odst. 5“, text „§ 21 odst. 3,“ se zrušuje, text „§ 21 odst. 15“ se nahrazuje textem „§ 21 odst. 18“, text „§ 22 odst. 2“ se nahrazuje textem „§ 22 odst. 6“, text „§ 27a odst. 6“ se nahrazuje textem „§ 27a odst. 10“, text „§ 38b odst. 3 a 5“ se nahrazuje textem „§ 38b odst. 4“, text „§ 42 odst. 6“ se nahrazuje textem „§ 42 odst. 10“, za text „§ 64a odst. 5,“ se vkládá text „§ 64b odst. 1 až 4, § 64c odst. 4,“.

91. V příloze č. 2 písm. a) se bod 13 zrušuje.

Dosavadní body 14 až 25 se označují jako body 13 až 24.

92. V příloze č. 2 se na konci písmene e) doplňuje bod 7, který zní:
„7. prasečí epidemická diarhoe“.

93. V příloze č. 2 písm. h) bod 2 zní:
„2. nakažlivá chudokrevnost lososů (ISA): infekce rodu Isavirus (ISAV) s genotypem HPR s delecí“.

CELEX: 32006L0088

94. Příloha č. 6 se zrušuje.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Osoby, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, které tuto činnost provozovaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou povinny podat žádost o registraci, která obsahuje náležitosti podle § 22 odst. 2 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, krajské veterinární správě nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Provozovatel útulku pro zvířata, který jej provozoval přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen podat žádost o jeho registraci, která obsahuje náležitosti podle § 42 odst. 6 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, krajské veterinární správě nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Řízení, která byla zahájena podle zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a která nebyla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona

pravomocně skončena, se dokončí podle zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Úřední veterinární lékař je povinen získat atestaci I. stupně do 3 let ode dne přijetí do služebního poměru podle zákona o státní službě. Dosavadní úřední veterinární lékař, který ke dni přijetí do služebního poměru podle zákona o státní službě nezískal atestaci I. stupně, je povinen tuto atestaci získat do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Představený Státní veterinární správy, který ke dni přijetí do služebního poměru podle zákona o státní službě nezískal atestaci II. stupně, je povinen tuto atestaci získat do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o působnosti Správy státních hmotných rezerv

Čl. III

V zákoně č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění zákona č. 272/1996 Sb., zákona č. 189/1999 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 419/2004 Sb., zákona č. 174/2007 Sb., zákona č. 151/2010 Sb., zákona č. 250/2014 Sb. a zákona č. 51/2016 Sb., se za § 4b vkládá nový § 4c, který včetně poznámek pod čarou č. 6 a 7 zní:

„§ 4c

Správa může v souvislosti s prováděním mimořádných veterinárních opatření⁶⁾ nebo v souvislosti s provedením porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění⁷⁾ poskytnout pro potřeby Státní veterinární správy v nezbytném rozsahu státní hmotné rezervy formou jejich bezúplatného použití. Správa tak může učinit pouze na základě žádosti Ministerstva zemědělství. Po ukončení činností v rámci mimořádných veterinárních opatření⁶⁾ nebo porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění⁷⁾ musí být nespotřebované státní hmotné rezervy Správě vráceny. Spotřebované státní hmotné rezervy musí být Správě nahrazeny Státní veterinární správou. Ustanovení § 14 odst. 7, § 19 odst. 1, § 19b a 19c zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích^{1b)} se nepoužijí.

⁶⁾ § 54 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 5b odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. IV

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb.,

zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona 102/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 186/2013 Sb., zákona č. 232/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 281/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákona č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 187/2014 Sb., zákona č. 249/2014 Sb., zákona č. 257/2014 Sb., zákona č. 259/2014 Sb., zákona č. 264/2014 Sb., zákona č. 268/2014 Sb., zákona č. 331/2014 Sb., zákona č. 81/2015 Sb., zákona č. 103/2015 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 224/2015 Sb. a zákona č. 268/2015 Sb., se mění takto:

1. V položce 70 bodě 1 se za slovo „včel“ doplňují slova „nebo včelstev“.
2. V položce 70 se doplňují body 4 až 7, které znějí:

„4. Úřední ověření pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete v zájmovém chovu	Kč 50
5. Potvrzení o splnění požadavků a podmínek třetí země určení zásilky určené k vývozu cestou jiného členského státu ⁴²⁾	
- za jedno zvíře	Kč 50
- za více než jedno zvíře	Kč 100
6. Zajištění totožnosti zásilky zvířat určených k vývozu úřední veterinární závěrou	
	Kč 50
7. Schválení ozdravovacího programu v souladu s celostátním programem tlumení jedné nebo více nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a	

- původů těchto nákaz a nemocí⁴²⁾ Kč 100“.
3. V položce 71 se doplňují body 3 a 4, které znějí:
- „3. Potvrzení o splnění požadavků a podmínek třetí země určené zásilky živočišných produktů určené k vývozu cestou jiného členského státu⁴²⁾ Kč 100
4. Zajištění totožnosti zásilky živočišných produktů určených k vývozu úřední veterinární závěrou Kč 50“.
5. V položce 72 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e) které zní:
„e) Registrace osoby, která zprostředkovává uvádění živočišných produktů na trh⁴²⁾ Kč 100“.
- Dosavadní písmena e) až m) se označují jako písmena f) až n).
6. V položce 72 se doplňuje písmeno o), které zní:
„o) Registrace útulku pro zvířata⁴²⁾ Kč 100“.
7. V položce 73 se písmeno h) zrušuje.
Dosavadní písmeno i) se označuje jako písmeno h).
8. V položce 73 se v poznámce v bodě 2 slova „písmene c), d), e), f), g) nebo h)“ nahrazují slovy „písmene c), d), e), f), nebo g)“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBEČNÁ ČÁST

Shrnutí Závěrečné zprávy RIA

Název návrhu zákona: Zákon č. ... /2016 Sb., kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo zemědělství	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozveďte 1. ledna 2017
Implementace práva EU: ANO - uveďte termín stanovený pro implementaci: - - uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: NE	
2. Cíl návrhu zákona	
Cílem návrhu zákona je zajištění ochrany zdraví osob a zvířat a snížení administrativní náročnosti pro chovatele v případech, kdy je to při zachování nezbytných veterinárních požadavků na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty možné.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: NE	
Navrhovaná právní úprava nebude mít dopady na státní rozpočet. Navrhovaná právní úprava nemá dopad na ostatní veřejné rozpočty.	
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: ANO Návrh zákona zavádí nové správní poplatky v minimální výši 50,- Kč nebo 100,- Kč a zrušuje správní poplatek ve výši 200,- Kč za vydání povolení domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele. Nově navrhované poplatky nepředstavují výraznější zátěž. Podání žádosti o registraci osob, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, a registrace útulků spolu s uvedením všech požadovaných náležitostí zabere cca 20 až 30 minut, tj. pro žadatele finanční zátěž v rozsahu cca 53,- až 79,- Kč. Nepředpokládají se negativní dopady na podnikatelské prostředí.	
3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): NE	
Nepředpokládají se negativní dopady na samosprávné celky.	
3.4 Sociální dopady: NE	
Nepředpokládají se negativní dopady do sociální sféry.	
3.5 Dopady na životní prostředí: NE	

A. Závěrečná zpráva o hodnocení dopadů regulace

1. Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony.

1.2 Definice problému

Většina navrhovaných ustanovení novely veterinárního zákona vyplývá z požadavků aplikační praxe.

Návrh novely není veden potřebou provést v tomto zákoně úpravy, které by přímo vycházely z nutnosti bezprostředně provést adaptaci či transpozici nových předpisů Evropské unie v této oblasti. I přes to však návrh novely obsahuje konkrétní ustanovení veterinárního zákona, která jsou upravována tak, aby stávající míra adaptace a transpozice byla přesnější a jednoznačnější než dosud a lépe navazovala na platné předpisy Evropské unie ve veterinární oblasti v podmínkách členského státu. Konkrétně se jedná o ustanovení zpřesňující pojmy „uvádění do oběhu“ a „uvádění na trh“.

Návrh novely rovněž napravuje ne vždy přesně a správně transponovanou směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu a směrnici Rady 425/1990/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootecnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, a to v těch případech, které se týkají oprávnění odesílatele příp. jeho zástupce, zvolit některé z opatření v případě zjištění nesplnění podmínek stanovených pro obchodování orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místě určení.

První skupinou problému je zpřesnění některých povinností chovatelů zvířat. Veterinární zákon obsahuje povinnosti chovatelů zvířat obecně pro všechny kategorie zvířat, a dále pak povinnosti chovatelů hospodářských zvířat, povinnosti chovatelů, kteří jako podnikatelé chovají hospodářská zvířata.

Navrhovanou úpravou má dojít k přesunutí některých povinností dosud stanovených jen vůči chovatelům hospodářských zvířat, vůči všem chovatelům bez rozdílu. V důsledku této úpravy má být zajištěna vyšší ochrana spotřebitele.

a) Současná právní úprava ukládá povinnosti zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat podle metodiky kontroly zdraví a nařízené vakcinace chovatelům hospodářských zvířat. Tato úprava však neodpovídá skutečnosti a je třeba tyto povinnosti stanovit i ve vztahu k chovu zájmových zvířat nebo i volně žijící zvěře.

Navrhovaná úprava nestanoví žádné nové povinnosti, pouze zpřesňuje povinnosti všem chovatelům bez rozdílu zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat podle MKZ. Navrhovanou úpravou se zároveň umožní finančně přispívat na úkony prováděné u zvířat chovaných bez ohledu na účel (zájmová, hospodářská).

b) Informovanost orgánů veterinární správy o skutečnosti, že osoba chová větší množství psů.

Podle stávající právní úpravy existuje povinnost osob, které mají živnostenské oprávnění nejpozději 30 dnů před zahájením nebo ukončením podnikání oznámit chov zvířat určených pro zájmové chovy a další údaje krajské veterinární správě.

Povinnostem podle stávající právní úpravy nepodléhají osoby, které chovají psy bez živnostenského oprávnění (a případně s nimi obchodují). Jedná se především o tzv. množírny, kde jsou zvířata chována v nevyhovujících podmínkách a krajská veterinární správa o nich nemá žádný přehled. Předložený návrh předpokládá, že by všichni chovatelé většího množství psů samičího pohlaví měli povinnost před zahájením nebo ukončením chovatelské činnosti oznámit tuto skutečnost krajské veterinární správě.

Cílem navrhované úpravy je stanovit oznamovací povinnost chovatelům psů, kteří chovají 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců a tím přispět k odstranění závadného stavu, který spočívá v nelegálním množení psů v nelegálních podmínkách.

c) Zpřesnění povinnosti chovatele, který dodává zvířata na jatky, dodat správně a pravdivě vyplněné informace o potravinovém řetězci v rozsahu stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.

Toto nařízení zakazuje provozovateli jatek přijmout do prostor jatek zvířata, pokud si nevyžádal a neobdržel informace příslušné z hlediska bezpečnosti potravin, které jsou obsaženy v záznamech vedených podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, v platném znění, v hospodářství, ze kterého zvířata pocházejí. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, v platném znění, provozovatelé potravinářských podniků, kteří chovají zvířata nebo vyrábějí živočišné produkty, mají povinnost vést záznamy o mj. veterinárních léčivých přípravcích podaných zvířatům nebo o jiném ošetření, o datu podání a ochranných lhůtách.

Cílem navrhované úpravy je provázat povinnost provozovatele jatek přijmout pouze ta zvířata, ke kterým výše uvedenou informaci obdrželi s povinností chovatele hospodářských zvířat tuto informaci jatkám poskytnout.

d) Zákaz podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků pro všechny chovatele hospodářských zvířat. Současná právní úprava zakazuje podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků a ukládá vedení záznamů o léčivých přípravcích a látkách (veterinárních léčivých přípravcích na předpis veterinárního lékaře) pouze v případě chovu a uvádění do oběhu hospodářských zvířat, která chová chovatel jako podnikatel pro účely podnikání.

Cílem navrhované úpravy má být správné podávání veterinárních léčivých přípravků v souladu s právními předpisy a zejména dodržování stanovených ochranných lhůt, které je základním požadavkem na zdravotní nezávadnost živočišných produktů (masa). V současné době neuvádí do oběhu hospodářská zvířata pouze podnikatelé, ale i chovatelé jako nepodnikatelé (jedná se o dodávání hospodářských zvířat nebo v malých množstvích podle § 27a živou drůbež, živé králíky, živé ryby a jiné živočichy pocházející z akvakultury). Na tyto chovatele se však nevztahuje žádný zákaz a ani nemusí vést evidenci v případech, kdy veterinární léčivý přípravek na předpis zvířatům podali.

Je nezbytné, aby spotřebitel měl garantováno, že zvířata a produkty, které z těchto zvířat použije pro vlastní spotřebu, byly zdravotně nezávadné a nepředstavovaly žádné zdravotní riziko.

Podávání léčivých přípravků hospodářským zvířatům je celosvětový problém zejména z důvodu zvyšující se rezistence patogenů na antimikrobika. Stejný problém je i v České republice, a proto byl v roce 2015 zahájen Národní antibiotický program, v rámci kterého se jedná o harmonizované sledování veterinárních patogenů ve vztahu k účinnosti používaných veterinárních antimikrobik s cílem minimalizace a optimalizace používání antimikrobik z důvodů nárůstu rezistencí k jejich účinkům, kdy toto sledování je jednou z priorit zdravotnických a veterinárních organizací (WHO, OIE, FAO, EK).

e) Zpřístupnění pohotovostních plánů všem osobám ošetřujícím zvířata.

Chovatel, který jako podnikatel chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, zpracovává pohotovostní plán pro každé hospodářství. Při praktickém řešení podezření nákaz, eradikace nákaz a mimořádných situací (např. povodní) se ukázala potřeba mít ze strany chovatele dobře zpracovaný pohotovostní plán. Součástí pohotovostního plánu jsou pro chovatele i informace, jak má postupovat v případě podezření z nákazy a jaká má do okamžiku příchodu úředního veterinárního lékaře přijímat opatření.

Ze statistiky evidence nákaz a mimořádných událostí, kterou Státní veterinární správa vede v informačním systému Státní veterinární správy, vyplývá, že nejvíce podezření a potvrzení nákaz je v odpoledních hodinách na konci týdne nebo v době volna. V této době nebývá přítomen management, ale většinou pouze ošetřovatelé nebo hlídači. Pokud jsou tyto zaměstnanci seznámeni s pohotovostním plánem a mají ho k dispozici tak, aby mohli podle něj postupovat, značně urychlují přijímání adekvátních opatření a minimalizují riziko šíření nákazy z hospodářství.

Cílem navrhované úpravy je rozšířit povinnost zpřístupnit pohotovostní plán i uvedeným osobám a přispět tak k předcházení nákaz a jejich rychlejšímu a efektivnějšímu zdolávání.

Na základě těchto zásad musí každý chovatel skotu pro jednotlivá hospodářství zpracovat program ozdravování zvířat. Program ozdravování zvířat obsahuje informace o zvolené metodě ozdravování (radikální, eliminační s vakcinací, eliminační bez vakcinace) v závislosti na kategorii chovaného skotu a počtu pozitivních zvířat, která byla zjištěna na základě vstupního laboratorního vyšetření. Dále jsou v něm uváděny informace o brakaci (vyřazování) pozitivních zvířat, prováděných laboratorních vyšetření a vakcinačním schématu. Těchto programů bylo zpracováno kolem 20 tis.

Krajské veterinární správy tyto programy musí odborně posoudit a vyhodnotit, zda jsou realistické a povedou k ozdravení, a následně schválit.

Průběh ozdravování přesvědčil o tom, že je potřeba stanovit termín, do kdy musí chovatel předložit program ozdravování zvířat ke schválení. Praxe ukázala, že tam, kde chovatel otálel se zpracováním programu ozdravování, docházelo následně ke komplikacím, kdy v době, kdy se chovatel rozhodoval nad metodou ozdravování, došlo k šíření nákazy ve stádě, protože nebyla včas zahájena vakcinace markerovou vakcínou. Dále docházelo k tomu, že chovatel předložil ke schválení program, který nebyl realistický a neodpovídal požadavkům zásad NOP od IBR. Vzhledem k tomu, že v současné době nebyl stanoven žádný správní poplatek, chovatel počkal na odborné posouzení krajskou veterinární správou a poté opět předložil upravený nebo nový program ozdravování zvířat. Z tohoto důvodu je navrhováno stanovit lhůtu pro předložení programu ozdravování ke schválení a toto schválení zpoplatnit.

NOP od IBR bude ukončen v České republice ke dni 31. prosince 2016. V současné době je Česká republika zařazena legislativou Evropské unie mezi země s dodatečnými garancemi a po ukončení bude zahájen proces schválení České republiky Evropskou komisí

zemí prostou nákazy. Do budoucna svazy chovatelů skotu a Ministerstvo zemědělství předpokládají zahájení Národního ozdravovacího programu od bovinní virové diarhoie (BVD-MD).

f) Povinnost chovatelů včelstev hlásit hromadný úhyn včelstev nad stanovený limit.

Při chovu včel zcela běžně dochází k úhynu včel (včelstev) vlivem nesprávné péče, nepříznivého počasí, ekologické zátěže prostředí, otrav, onemocnění nebo nákaz. V případě nebezpečných nákaz včel dochází mnohdy k masivnějšímu úhynu včelstev.

Současné znění veterinárního zákona ukládá chovatelům a ostatním osobám hlásit podezření z výskytu nebezpečné nákazy příslušné krajské veterinární správě. Vzhledem k tomu, že v České republice je kolem 50 tis. chovatelů včel, není v silách Státní veterinární správy provádět místní šetření v případě všech hromadných úhynů včelstev.

Cílem navrhované úpravy je potřeba stanovit hranici, kdy bude mít chovatel povinnost oznámit krajské veterinární správě hromadný úhyn včelstev, a zároveň krajská veterinární správa bude mít povinnost provést místní šetření za účelem potvrzení nebo vyloučení nebezpečné nákazy a tak přispívat k likvidaci nákaz včelstev.

Druhou skupinou problému, který návrh novely veterinárního zákona sleduje, je snížit administrativní zátěž chovatelů a dalších osob, na které se veterinární zákon vztahuje, a reagovat na požadavky praxe a poznatky z výkonu odborného dozoru.

Příkladem je nahrazení povinnosti chovatelů požádat o povolení domácí porážky skotu a jelenovitých z farmového chovu povinností tuto porážku ohlásit a zkrácení doby nahlašování domácí porážky na 3 dny z dosavadních 7 dnů.

Dochází k rozšíření věku skotu, u něhož je možné provést domácí porážku, a to z 24 měsíců stáří zvířete na 72 měsíců stáří zvířete. V případě domácí porážky skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců však bude moci chovatel ve vlastním hospodářství porazit nejvýše 3 kusy ročně. Dále byla významným způsobem redukována administrativní povinnost spojená s možností provést porážku skotu a jelenovitých z farmového chovu tím, že se navrhuje, aby chovatelé nemuseli požádat o povolení k provádění domácích porážek a tyto porážky pouze oznámili v termínu 3 dny předem oproti dřívějším 7 dnům. Zároveň se umožňuje výjimka z ohlašovací povinnosti, a to v případech, kdy z důvodu časové prodlevy mohlo dojít k porušení požadavků na pohodu zvířat.

Třetí skupinou problému je úprava tzv. prodeje malých množství vlastních produktů z prvovýroby chovatelem.

Návrh novely rozšiřuje možnost dodávat na trh vedle drůbeže, králíků, vajec, medu, mléka a ryb nově i malé množství nutrií.

Cílem je významným způsobem rozšířit okruh míst, na nichž je možno dodávat zákonem stanovená malá množství produktů prvovýroby, tedy z hospodářství přímo spotřebiteli v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, v místním maloobchodním zařízení, v zařízení stravovacích služeb a v některých případech v provozovnách maloobchodu nacházejících se na celém území České republiky.

Další změnou veterinárního zákona se zjednodušuje situace a postavení na trhu drobným chovatelům krav a zejména koz, kteří produkují mléko a v drtivé většině jej distribuují tzv. prodejem ze dvora, případně prostřednictvím prodejního automatu přímo

spotřebiteli. Tuto distribuční metodu mléka je proto navrhováno oprostít od nadbytečných povinností, co do povinností vzorkování mléka, jeho četnosti a časovosti.

Čtvrtou oblastí je stanovení povinnosti registrace osob, které s ohledem na skutečnost, že se na uvádění na trh živočišných produktů podílejí i osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení, pouze obchody zprostředkovávající, je nezbytné v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit povinnost registrace i na tyto osoby.

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu. Osoby, které se zabývají stejnou činností, pouze s tím rozdílem, že zprostředkují obchody pouze mezi osobami usazenými v rámci České republiky, nemají povinnost požádat o registraci. Často tak v praxi dochází k situacím, kdy je velmi obtížné, případně nemožné zjistit původ a další distribuci některých potravin, je-li při úřední kontrole zjištěno, že tyto potraviny nespĺňují požadavky legislativy, zejména na zdravotní nezávadnost.

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace pouze osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu.

Cílem je přispět k zefektivnění výkonu úředních kontrol ve smyslu požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002, resp. 882/2004 (oblast sledovatelnosti potravin) i na úrovni uvádění živočišných produktů na trh pouze v České republice. Konkrétně se jedná o zavedení nové povinnosti pro osoby uvádějící na trh v České republice produkty živočišného původu, na které se dle stávající právní úpravy nevztahuje povinnost registrace osob ani ve smyslu ustanovení § 22 ani ustanovení § 28 odst. 1 písm. b) bodu 1 veterinárního zákona. Jedná se o osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení pod dozorem Státní veterinární správy, typicky jde o osoby zprostředkovávající obchody mezi subjekty v rámci České republiky (obchodníky).

Pátou skupinou problému - útulky pro opuštěná zvířata.

Na území České republiky je mnoho osob a subjektů, které pečují o opuštěná zvířata. Péče o tato zvířata je však na různé úrovni. Na základě vlastních šetření Státní veterinární správy, podniků občanů a občanských sdružení jsou zjišťovány v těchto chovech mnohdy vážné nedostatky a není dokonce výjimkou, že dochází v těchto chovech i k jevům, které jsou v rozporu s požadavky na pohodu zvířat, někdy dochází i k týrání zvířat.

Cílem navrhované úpravy je povinná registrace útulků pro toulavá zvířata, aby tato zařízení mohla být pod veterinárním dozorem.

Další, šestá skupina problému – nová oprávnění veterinárních inspektorů.

V zájmu zajištění ochrany veřejného zdraví jsou do novely veterinárního zákona navržena některá nová oprávnění pro úřední veterinární lékaře, která dosud veterinárním zákonem stanovena nebyla a ani nevyplývají ze zákona o státní kontrole.

Jedná se na jedné straně o významné zásahy do práv a svobod subjektů, které uvádějí do oběhu živočišné produkty, avšak tato nová oprávnění byla navržena s cílem chránit v odůvodněných případech veřejné zdraví.

Sedmý okruh zavádí novou povinnost úředním veterinárním lékařům získat atestaci I. stupně.

Navrhovanou úpravou v zájmu zkvalitnění výkonu státního dozoru má být dosažení stavu, aby výkon státního veterinárního dozoru prováděl úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně.

Osmý okruh – odborná způsobilost osob k výkonu některých odborných veterinárních úkonů.

Cílem navrhované úpravy je rozšíření výčtu osob, které jsou považovány za osoby odborně způsobilé k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti rovněž o osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti zootechniky. Jedná se zejména o absolventy zemědělských vysokých škol.

Důvodem navrhovaného rozšíření předmětného ustanovení o absolventy vysokých škol se studijním programem v oblasti zootechniky je rozšíření a zpřesnění výčtu osob, které mohou vykonávat některé odborné veterinární úkony, ke kterým je třeba odborná způsobilost stanovená veterinárním zákonem.

Devátý okruh problému – odborné veterinární úkony chovatele hospodářských zvířat.

Cílem je vyjít vstříc požadavkům chovatelů zvířat a umožnit za podmínek stanovených tímto zákonem chovatelům hospodářských zvířat provádět řadu úkonů, které byly dosud vyhrazeny jiným odborně způsobilým osobám, a to např. injekční aplikace léčiv, praktické úkony, ke kterým budou chovatelé, v případě zájmu, proškoleni a další úkony, které budou vymezeny prováděcím předpisem.

Nově navrhované ustanovení § 64b rozděluje odborné veterinární úkony chovatelů hospodářských zvířat do 3 kategorií, a to na odborné veterinární úkony spočívající v injekční aplikaci léčiv, odborné veterinární úkony, k nimž není třeba odborné způsobilosti, a odborné veterinární úkony, k jejichž provádění bude vedle požadavků na odbornou způsobilost podle § 59a odst. 1 písm. a) až e) zákona nezbytné absolvovat specializovanou odbornou přípravu organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny. Ve všech těchto popsanych případech bude chovatel hospodářských zvířat oprávněn provádět tyto úkony pouze na jím provozovaném hospodářství a u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová.

Desátý okruh – prohlížeitel včelstev.

Cílem navrhované úpravy je vstřícná reakce na požadavky Českého svazu včelařů, aby do veterinárního zákona bylo doplněno nové ustanovení o tzv. prohlížitelích včelstev. Prohlížitelem včelstev se bude moci stát fyzická osoba, která úspěšně absolvuje specializované školení blíže stanovené prováděcím právním předpisem. Tato osoba poté bude, pokud ji chovatel včel povolá, oprávněna v ochranných pásmech v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel prohlížet včelstva. Chovatel včel tak bude mít nyní na výběr, zda si rozebrání včelího díla nechá rozebrat tímto prohlížitelem včelstev, anebo si tuto prohlídku svých včel provede, tak jako doposud, sám.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Právní úprava veterinární oblasti podléhá častým změnám v důsledku jak velmi intenzivního přijímání předpisů na úrovni Evropské unie, tak i v důsledku rychle se měnících podmínek pro zajištění řádné ochrany zdraví osob a zvířat, na které je třeba právní regulací náležitě a bezodkladně reagovat. Tyto okolnosti si zákonitě vynucují relativně časté změny a doplňování obsahu veterinárního zákona jakožto základního zákonného předpisu pro tuto

oblast. S ohledem na tento poměrně překotný vývoj zejména v posledních letech nemůže být zatím na pořadu dne příprava, následný legislativní proces a přijetí úplně nového veterinárního zákona, ale jako základ zákonné úpravy musí nadále sloužit zákon č. 166/1999 Sb. a jako účinný nástroj přizpůsobení jeho obsahu měnícím se podmínkám a požadavkům by měly i nadále sloužit jeho novelizace.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou:

- Státní veterinární správa,
- Celní správa,
- schválení veterinární lékaři,
- soukromí veterinární lékaři,
- uživatelé honiteb,
- specifické skupiny: chovatelé zvířat,
chovatelé 5 a více psů samičího pohlaví,
chovatelé hospodářských zvířat,
chovatelé – podnikatelé hospodářských zvířat,
chovatelé včelstev,
- prohlížitelé včelstev,
- Komora veterinárních lékařů,
- spotřebitelé,
- vývozci zvířat a živočišných produktů do třetích zemí,
- provozovatelé útulků pro zvířata.

1.5 Popis cílového stavu

Cílovým stavem je dosáhnout toho, aby právní úprava obsažená ve veterinárním zákoně prostřednictvím její novelizace vhodněji a účinněji upravovala právní vztahy v této oblasti tak, aby byly vytvořeny právní předpoklady pro to, aby byla co nejlépe zajištěna ochrana zdraví osob a zvířat. Zároveň je cílem snížit administrativní náročnost pro chovatele tam, kde je to možné, při zachování záruk toho, že nezbytné veterinární požadavky na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty budou splněny.

1.6 Zhodnocení rizika

V případě zachování současného stavu nedojde k řešení identifikovaných problémů.

Nepřijetí návrhu novely zákona by znamenalo riziko spočívající v tom, že by mohly vznikat ve veterinární péči a s ní souvisejících oblastech problémy vycházející z toho, že právní úprava by zaostávala za společenskou potřebou a nebylo by reagováno náležitě a včas na nashromážděné požadavky z praxe i na poznatky z výkonu odborného dozoru, které si změny v právní úpravě vyžadují.

2. Návrh variant řešení

1) Varianta 1 – („nulová“)

Varianta nulová znamená zachování současného stavu a nebyly by řešeny vymezené problémy v definici problému popsané v oddíle 1.2.

2) Varianta 2

Při zvažování variant identifikovaných problémů z obecného (regulatořně-technického) hlediska, které by mohly vést ke stanoveným cílům, bylo zvažováno pouze předkládané řešení v podobě legislativního materiálu.

Důvodem je skutečnost, že změna, doplnění a zpřesnění současného právního stavu představovaného veterinárním zákonem a zákonem o správních poplatcích je možné řešit pouze legislativní formou prostřednictvím novelizace těchto zákonů.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

3.2 Náklady

První skupinou problému je zpřesnění některých povinností chovatelů zvířat.

a) Informovanost orgánů veterinární správy o skutečnosti, že osoba chová větší množství psů.

V současné době nelze odhadnout, kolika chovatelů se tato povinnost bude týkat.

Podle informací zveřejněných ke dni 11. března 2016 na internetových stránkách Českého statistického úřadu je průměrná hrubá mzda 28 152,- Kč. Oznámení chovatele, který chová pět a více psů samičího pohlaví starších dvanácti měsíců spolu s uvedením všech náležitostí zabere cca 10 – 15 minut, tj. pro chovatele bude představovat finanční zátěž v rozsahu cca 30,- až 44,- Kč.

b) Povinnost chovatele, který dodává zvířata na jatky, dodat správně a pravdivě vyplněné informace o potravinovém řetězci v rozsahu stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.

Tento požadavek je upraven legislativou Evropské unie. Vzhledem ke skutečnosti, že je provozovateli jatek uložena povinnost nepřijímat zvířata, která nejsou doprovázena informacemi o potravinovém řetězci, veterinárním zákonem se výslovně stanoví, že tuto povinnost dodávat zvířata na jatky spolu se správně a pravdivě vyplněnou informací o potravinovém řetězci mají chovatelé zvířat. Jedná se o legislativní úpravu současné praxe, proto navrhovaná úprava chovatelům nepřinese žádné náklady.

c) Zákaz podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků pro všechny chovatele hospodářských zvířat.

I tento požadavek vyplývá z předpisů Evropské unie. Těmi je stanoveno, že zvířata a jejich produkty nesmí obsahovat rezidua zakázaných nebo nepovolených látek. Legislativa Evropské unie však jednoznačně nestanovuje povinnost chovatelům zvířat tyto látky zvířatům nepodávat. Ani v tomto případě se nejedná o novou povinnost, která by pro chovatele představovala nějaký náklad. I zde se jedná se o legislativní úpravu současné praxe, kdy veterinární zákon jednoznačně formuluje zodpovědnost chovatele zvířat.

d) Zpřístupnění pohotovostních plánů všem osobám ošetřujícím zvířata.

Chovatel, který jako podnikatel chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, zpracovává pohotovostní plán pro každé hospodářství. Při praktickém řešení podezření nález, eradikace nález a mimořádných situací (např. povodní) se ukázala potřeba mít ze strany chovatele dobře zpracovaný pohotovostní plán. Součástí pohotovostního plánu jsou pro chovatele i informace, jak má postupovat v případě podezření z nákazy a jaká má do okamžiku příchodu úředního veterinárního lékaře přijímat opatření.

Ze statistiky evidence nález a mimořádných událostí, kterou Státní veterinární správa vede v informačním systému Státní veterinární správy, vyplývá, že nejvíce podezření

a potvrzení nálezů je v odpoledních hodinách na konci týdne nebo v době volna. V této době nebývá přítomen management, ale většinou pouze ošetřovatelé nebo hlídači. Pokud jsou tito zaměstnanci seznámeni s pohotovostním plánem a mají ho k dispozici tak, aby mohli podle něj postupovat, značně urychlují přijímání adekvátních opatření a minimalizují riziko šíření nákazy z hospodářství. cílem navrhované úpravy je rozšířit povinnost zpřístupnit pohotovostní plán i uvedeným osobám.

Cílem je přispět k předcházení nálezů a jejich rychlejšímu a efektivnějšímu zvládnutí.

Jedná se o zpřístupnění přílohy pohotovostního plánu č. B. 2. 2., „Pohotovostní plán pro případ vzniku nebezpečné nákazy (část II)“, která obsahuje především důležité informace o telefonních kontaktech, opatřeních při podezření na nález a základních příznacích nákazy. Povinnost chovatele zpracovávat tento plán není nová, proto se náklady, které mohou vzniknout v souvislosti s vytištěním, viditelným umístěním a případným zabezpečením (folie, nástěnka) odhadují v řádu několika desítek korun max. stokorun.

Na základě těchto zásad musí každý chovatel skotu pro jednotlivá hospodářství zpracovat program ozdravování zvířat. Program ozdravování zvířat obsahuje informace o zvolené metodě ozdravování (radikální, eliminační s vakcinací, eliminační bez vakcinace) v závislosti na kategorii chovaného skotu a počtu pozitivních zvířat, která byla zjištěna na základě vstupního laboratorního vyšetření. Dále jsou v něm uváděny informace o brakaci (vyřazování) pozitivních zvířat, prováděných laboratorních vyšetření a vakcinačním schématu. Těchto programů bylo zpracováno kolem 20 tis.

Krajské veterinární správy tyto programy musí odborně posoudit a vyhodnotit, zda jsou realistické a povedou k ozdravení, a následně schválit. I když krajské veterinární správy musí odborně posoudit a následně schválit tyto programy, nejedná se novou povinností, neboť krajské veterinární správy tak činí již od roku 1999.

NOP od IBR bude ukončen v České republice ke dni 31. prosince 2016. V současné době je Česká republika zařazena legislativou Evropské unie mezi země s dodatečnými garancemi a po ukončení bude zahájen proces schválení České republiky Evropskou komisí zemí prostou nálezů. Do budoucna svazy chovatelů skotu a Ministerstvo zemědělství předpokládají zahájení Národního ozdravovacího programu od bovinní virové diarhoie (BVD-MD).

e) Povinnost chovatelů včelstev hlásit hromadný úhyn včelstev nad stanovený limit.

Tato povinnost se podle dosavadního vývoje bude týkat cca 50 tis. chovatelů včel.

Povinnost hlásit hromadný úhyn včelstev bude probíhat formou vyplnění jednoduchého formuláře a jeho elektronickým odesláním nebo fyzickým předáním krajské veterinární správě. Ve formuláři chovatel uvede základní identifikační údaje o stanovišti včelstev a o počtu uhynulých včelstev z počtu včelstev evidovaných v centrální evidenci zvířat.

Časová zátěž pro chovatele je minimální, odhaduje se, že vyplnění formuláře spolu s uvedením všech náležitostí zabere cca 15 - 30 minut, tj. pro chovatele bude představovat finanční zátěž v rozsahu cca 44,- až 88,- Kč. I v tomto případě se vycházelo z informací zveřejněných ke dni 11. března 2016 na internetových stránkách Českého statistického úřadu, tj. z průměrné hrubé mzdy 28 152,- Kč.

Druhou skupinou problému, který návrh novely veterinárního zákona sleduje, je snížit administrativní zátěž chovatelů a dalších osob, na které se veterinární zákon vztahuje, a reagovat na požadavky praxe a poznatky z výkonu odborného dozoru.

Třetí skupinou problému je úprava tzv. prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby chovatelem.

Tato právní úprava je pro chovatele, kteří hodlají prodávat produkty prvovýroby jednoznačným přínosem spočívajícím ve zjednodušeném způsobu uplatňování jejich produktů na trhu.

Čtvrtou oblastí je stanovení povinnosti registrace osob, které s ohledem na skutečnost, že se na uvádění na trh živočišných produktů podílejí i osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení, pouze obchody zprostředkovávají, je nezbytné v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit povinnost registrace i na tyto osoby.

S ohledem na skutečnost, že se na uvádění na trh živočišných produktů podílejí i osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení, pouze obchody zprostředkovávají, je nezbytné v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit povinnost registrace i na tyto osoby.

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu. Osoby, které se zabývají stejnou činností, pouze s tím rozdílem, že zprostředkují obchody pouze mezi osobami usazenými v rámci České republiky, nemají povinnost požádat o registraci. Často tak v praxi dochází k situacím, kdy je velmi obtížné, případně nemožné zjistit původ a další distribuci některých potravin, je-li při úřední kontrole zjištěno, že tyto potraviny nesplňují požadavky legislativy, zejména na zdravotní nezávadnost.

Vzhledem k tomu, že v současné době nejsou tyto osoby registrovány, není jejich počet znám. Z dosavadní dozorové činnosti se jeví, že se bude jednat o jednotky, maximálně desítky subjektů. Povinnost registrace zahrnuje zaslání žádosti o registraci a uhrazení správního poplatku v hodnotě 100 Kč.

Podle informací zveřejněných ke dni 11. března 2016 na internetových stránkách Českého statistického úřadu je průměrná hrubá mzda 28 152,- Kč. Podání žádosti o registraci spolu s uvedením všech požadovaných náležitostí zabere cca 20 až 30 minut, tj. pro žadatele bude představovat finanční zátěž v rozsahu cca 59,- až 88,- Kč.

Pátou skupinou problému - útulky pro opuštěná zvířata.

Navrhovaná registrační povinnost provozovatele útulku vyplývá z požadavků na řešení této mediálně často řešené problematiky. Je nezbytné, aby měly orgány veterinárního dozoru přehled o osobách, které v této oblasti působí, a bylo tak v mnoha případech zabráněno možnému týrání zvířat popř. šíření nebezpečných nákaz zvířat.

I v tomto případě byla finanční zátěž kalkulována podle informací zveřejněných ke dni 11. března 2016 na internetových stránkách Českého statistického úřadu, tedy, že průměrná hrubá mzda je ve výši 28 152,- Kč. Podání žádosti o registraci spolu s uvedením všech požadovaných náležitostí zabere cca 20 až 30 minut, tj. pro žadatele bude představovat finanční zátěž v rozsahu cca 59,- až 88,- Kč.

Další, **šestá skupina** problému – nová oprávnění veterinárních inspektorů.

V zájmu zajištění ochrany veřejného zdraví jsou do novely veterinárního zákona navržena některá nová oprávnění pro úřední veterinární lékaře, která dosud veterinárním zákonem stanovena nebyla ani nevyplývají ze zákona o státní kontrole.

Jedná se na jedné straně o významné zásahy do práv a svobod subjektů, které uvádějí do oběhu živočišné produkty, avšak tato nová oprávnění byla navržena s cílem chránit v odůvodněných případech veřejné zdraví.

Navrhovaná úprava nebude mít žádný finanční náklad na státní rozpočet. Veterinární inspektor pro výkon tohoto nového oprávnění bude proškolen v rámci pravidelných školení pořádaných pro zaměstnance Státní veterinární správy k tomu kvalifikovanými pracovníky Státní veterinární správy.

Sedmý okruh zavádí novou povinnost úředním veterinárním lékařům získat atestaci I. stupně.

Navrhovanou úpravou v zájmu zkvalitnění výkonu státního dozoru má být dosažení stavu, aby výkon státního veterinárního dozoru prováděl úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně.

V současné době nemá atestaci I. stupně 56 veterinárních inspektorů Státní veterinární správy. Pro krajské veterinární správy navrhovaná úprava představuje náklad ve výši 7 500,- Kč za 1 veterinárního inspektora, který absolvuje atestační studium.

Osmý okruh – odborná způsobilost osob k výkonu některých odborných veterinárních úkonů. Cílem navrhované úpravy je rozšíření výčtu osob, které jsou považovány za osoby odborně způsobilé k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti, rovněž o osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti zootechniky. Jedná se zejména o absolventy zemědělských vysokých škol. Důvodem navrhovaného rozšíření předmětného ustanovení o absolventy vysokých škol se studijním programem v oblasti zootechniky je rozšíření a zpřesnění výčtu osob, které mohou vykonávat některé odborné veterinární úkony, ke kterým je třeba odborná způsobilost stanovená veterinárním zákonem.

Úpravou se pouze zákonem stanovuje již v současné době uplatňovaná právní úprava nastavená vyhláškou č. 342/2012 Sb., která stanovuje podmínky pro odborné kurzy a specializované odborné školení, ve svém důsledku nebude znamenat žádný nový přínos nebo náklad.

Devátý okruh problémů – odborné veterinární úkony chovatele hospodářských zvířat.

Cílem je vyjít vstříc požadavkům chovatelů zvířat a umožnit za podmínek stanovených tímto zákonem chovatelům hospodářských zvířat provádět řadu úkonů, které byly dosud vyhrazeny jiným odborně způsobilým osobám, a to např. injekční aplikace léčiv, praktické úkony, ke kterým budou chovatelé, v případě zájmu, proškoleni a další úkony, které budou vymezeny prováděcím předpisem.

Uvedený návrh nepředstavuje pro chovatele oproti dnešnímu stavu žádné náklady. Novela dává chovatelům možnost, aby mohli se souhlasem ošetřujícího veterinárního lékaře a po proškolení aplikovat léčiva nebo provádět některé menší zákroky na zvířatech. Nelze odhadnout kolik chovatelů tuto možnost v praxi využije, ale lze předpokládat, že to bude nezanedbatelný počet, který vychází z teoretického odhadu z počtu hospodářství v roce 2015, tj. cca 34 912 chovatelů.

Desátý okruh - cílem navrhované úpravy je vstřícná reakce na požadavky Českého svazu včelařů, aby do veterinárního zákona bylo doplněno nové ustanovení o tzv. prohlížiteli včelstev.

Navrhovaná novela umožňuje chovatelům včelstev využít pro nařízenou prohlídku včelstev odbornou pomoc tzv. prohlížitele včelstev. Tím se fyzická osoba stane po úspěšném absolvování předepsaného kurzu, na kterém získá širší znalosti a dovednosti nezbytné pro správné posouzení stavu včelstev. Prohlížeč včelstev má povinnost hlásit výsledek prohlídky včelstev krajské veterinární správě a evidovat výsledek prohlídky pro potřeby státního veterinárního dozoru.

Pro chovatele včelstev navrhovaná úprava nepřináší žádné náklady.

3.3 Přínosy

První skupinou problému je zpřesnění některých povinností chovatelů zvířat.

a) Informovanost orgánů veterinární správy o skutečnosti, že osoba chová větší množství psů.

Přínos této povinnosti lze spatřovat nejen pro krajské veterinární správy, které tak budou moci kontrolovat zájmové chovy psů, ale i pro potencionální chovatele zájmových psů, tedy zájemce o koupi psů.

V důsledku registrace těchto chovatelů, kteří chovají a prodávají štěňata z těchto chovů, a jejich hlášení, by mělo dojít k eliminaci těch chovů zvířat, ve kterých jsou zvířata v nevhodných podmínkách chována a množena a na trhu by se tudíž neměly objevovat psy pocházející z tzv. množíren.

b) Navrhuje se, aby byla upřesněna povinnost chovatele, který dodává zvířata na jatky, dodat správně a pravdivě vyplněné informace o potravinovém řetězci v rozsahu stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.

Přínosem je zákonná povinnost chovatele vybavit dodávku zvířat požadovanou informací tak, aby provozovatel jatek, který již v současné době srovnatelnou povinnost v zákoně má, obdržel tuto informaci a aby její případné neposkytnutí ze strany chovatele mohlo být na základě veterinárního zákona sankcionováno.

c) Zákaz podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků pro všechny chovatele hospodářských zvířat.

Do oběhu tedy ke spotřebiteli by se tak neměly dostávat živočišné produkty pocházející ze zvířat, kterým byly tyto látky podány. Současná právní úprava stanoví uvedený zákaz pouze pro chovatele hospodářských zvířat – podnikatele. Navrhovaná úprava však umožňuje dodávání živočišných produktů i chovatelům nepodnikatelům – viz prodej produktů prvovýroby, proto bylo třeba v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit obdobnou povinnost i pro tento okruh chovatelů.

d) Zpřístupnění pohotovostních plánů všem osobám ošetřujícím zvířata.

V rámci zdolávání nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka se ukazuje, že je nezbytné zavést prokazatelným způsobem informování i zaměstnanců chovatelů zvířat o jednotlivých pohotovostních plánech.

Přínosem bude zejména schopnost kterékoliv osoby přítomné na hospodářství, konat neprodleně tak, aby se minimalizovaly ztráty způsobené nákazou nebo mimořádnou událostí. Zpřístupnění potřebných informací pro zasahující složky (o počtech a umístění zvířat, o typu ustájení a zařízeních využitelných při zásahu, o komunikacích apod.) může významně zrychlit a usnadnit práci zasahujících složek.

Očekává se efektivnější zdolávání jednotlivých nálezů a nemocí zvířat.

e) Povinnost chovatelů včelstev hlásit hromadný úhyn včelstev nad stanovený limit.

Hlavním přínosem této úpravy je stanoveným způsobem vymezení informovanost krajských veterinárních správ a tím i zajištění účinnějšího a efektivnějšího zdolávání nálezů včel.

Základním přínosem této povinnosti pro veterinární dozor je celkový přehled o stavech včelstev po zimním období. Státní veterinární správa získá přehled o úhynech včelstev na území České republiky a možnost lépe a přesněji nastavit pro daný rok režim ošetřování včelstev, hustotu zavčelení a možnost lépe statisticky vyhodnotit trendy ve včelařství pro daný rok a to vše velmi podrobně až na úroveň jednotlivého včelaře, jednotlivého stanoviště. Doposud musela Státní veterinární správa vycházet z přehledů dodaných včelařskými spolky, kdy hlášení úhynů mnohdy nebylo jednotně a přesně stanoveny a celkový přehled byl statisticky neporovnatelný.

V souladu s navrhovanou novelou veterinárního zákona bude tento přehled sloužit jako jeden z podkladů zejména pro vyhodnocení extenzity varroózy, která zejména ve spojení s virovými onemocněními způsobuje citelné ztráty včelstev.

Druhou skupinou problému, který návrh novely veterinárního zákona sleduje, je snížit administrativní zátěž chovatelů a dalších osob, na které se veterinární zákon vztahuje a reagovat na požadavky praxe a poznatky z výkonu odborného dozoru.

Vypuštění povinnosti požádat o povolení provádět domácí porážky skotu a farmových jelenovitých se týká zhruba 3 700 chovatelů, kterým bylo toto povolení v minulosti vydáno a kteří by museli po uplynutí jeho platnosti, která je 3 roky, o povolení žádat znovu. Vyplnění a odeslání žádosti vyžaduje cca 30 minut.

Vyřízení žádosti trvá krajské veterinární správě v průměru 3 pracovní dny.

Návrhem ustanovení § 21 odst. 2 došlo k rozšíření věku skotu, u něhož je možné provést domácí porážku, a to z 24 měsíců stáří zvířete až na 72 měsíců stáří zvířete. V případě domácí porážky skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců však bude moci chovatel ve vlastním hospodářství porazit nejvýše 3 kusy ročně. Dále byla významným způsobem redukována administrativní povinnost spojená s možností provést porážku skotu a jelenovitých z farmového chovu tím, že se navrhuje, aby chovatelé nemuseli požádat o povolení k provádění domácích porážek a tyto porážky pouze ohlásili v termínu 3 dny předem oproti dřívějším 7 dnům. Zároveň se umožňuje výjimka z ohlašovací povinnosti, a to v případech, kdy z důvodu časové prodlevy mohlo dojít k porušení požadavků na pohodu zvířat.

Třetí skupinou problému je úprava tzv. prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby chovatelem.

Navrhovaná úprava významným způsobem rozšiřuje okruh míst, na nichž je možno dodávat zákonem stanovená malá množství produktů prvovýroby, tedy z hospodářství přímo spotřebiteli, v tržnici nebo na tržišti, v místním maloobchodním zařízení, v zařízení stravovacích služeb a v některých případech o provozovny maloobchodu. Zároveň dochází v případě prodeje těchto produktů v tržnicích, na tržištích nebo v místním maloobchodu ke zrušení územního omezení; nově tedy bude možné tyto produkty uvádět na trh shora uvedeným způsobem, tj. v tržnici, na tržišti nebo v místním maloobchodu, které se nacházejí na území České republiky.

	Drůbež	Králíci	Nutrie	Vejce	Med, mateří kašička a včelí vosk	Mléko	Ryby
Z hospodářství přímo spotřebiteli	✓	✓	✓	✓	✓ a na stanovišti včelstev	✓	✓
V tržnici nebo na tržišti nacházející se na území ČR	✓	✓	✓	✓	✓	x	x
Maloobchodní zařízení (zahrnuje maloobchodní prodejnu i zařízení stravovacích služeb)	✓	✓	✓	✓	✓	Pouze prodejní automat	Pouze zařízení stravovacích služeb

Další změnou veterinárního zákona se zjednodušuje situace a postavení na trhu drobným chovatelům krav a zejména koz, kteří produkují mléko a v drtivé většině jej distribuují tzv. prodejem ze dvora, eventuálně do blízké prodejny, která jej prodává konečnému spotřebiteli. Tuto distribuční metodu mléka je proto navrhováno oprostít od nadbytečných povinností, co do povinností vzorkování mléka, jeho četnosti a časovosti.

Čtvrtou oblastí je stanovení povinnosti registrace osob, které s ohledem na skutečnost, že se na uvádění na trh živočišných produktů podílejí i osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení, pouze obchody zprostředkovávají, je nezbytné v zájmu ochrany zdraví lidí stanovit povinnost registrace i na tyto osoby.

Cílem je přispět k zefektivnění výkonu úředních kontrol ve smyslu požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002, resp. 882/2004 (oblast sledovatelnosti potravin) i na úrovni uvádění živočišných produktů na trh pouze v České republice a tím ochráně zájmů spotřebitele, spočívající ve snadnějším došetřování záchytů zdravotně závadných živočišných produktů.

Pátou skupinou problému - útulky pro opuštěná zvířata.

Zvýšení znalosti o subjektech, které pečují o opuštěná zvířata v útulcích a tím i možnost pravidelné kontroly způsobu chovu zvířat u těchto subjektů a v neposlední řadě

i bezprostřední reakci krajské veterinární správy na výskyt případné nákazy zvířat vyskytující se v těchto chovech.

Další, **šestá skupina** problému – nová oprávnění veterinárních inspektorů.

V zájmu zajištění ochrany veřejného zdraví jsou do novely veterinárního zákona navržena některá nová oprávnění pro úřední veterinární lékaře, která dosud veterinárním zákonem stanovena nebyla ani nevyplývají ze zákona o státní kontrole.

Jedná se na jedné straně o významné zásahy do práv a svobod subjektů, které uvádějí do oběhu živočišné produkty, avšak tato nová oprávnění byla navržena s cílem chránit v odůvodněných případech veřejné zdraví.

Významným přínosem tohoto ustanovení bude zajistit efektivnějším způsobem ochranu zdraví lidí, neboť veterinární inspektor bude mít oprávnění, která dosud neměl. V praxi orgánů veterinární správy se vyskytl případ dlouhodobého nevpouštění dozorových orgánů do provozoven podnikatele, krajské veterinární správy tak nemohly zkontrolovat, zda živočišné produkty tam vyráběné odpovídají požadavkům stanoveným právními předpisy. Dva roky trvalo, než soudy v dané věci rozhodly tak, že postup podnikatele byl neoprávněný, provozovny byly znovu kontrolovány a zahájené úkony s kontrolou prokázaly neuspokojivé výsledky.

Sedmý okruh zavádí novou povinnost úředním veterinárním lékařům získat atestaci I. stupně.

Přínosem této úpravy bude zkvalitnění výkonu státního dozoru, neboť v rámci atestačního studia dochází k proškolení veterinárních inspektorů nejen v teoretických znalostech (právních předpisech) ale i v aplikaci těchto předpisů v dozorové praxi.

Devátý okruh problémů – odborné veterinární úkony chovatele hospodářských zvířat.

Cílem je vyjít vstříc požadavkům chovatelů zvířat a umožnit za podmínek stanovených tímto zákonem chovatelům hospodářských zvířat provádět řadu úkonů, které byly dosud vyhrazeny jiným odborně způsobilým osobám, a to např. injekční aplikace léčiv, praktické úkony, ke kterým budou chovatelé, v případě zájmu, proškoleni a další úkony, které budou vymezeny prováděcím předpisem.

Nově navrhované ustanovení § 64b rozděluje odborné veterinární úkony chovatelů hospodářských zvířat do 3 kategorií, a to na odborné veterinární úkony spočívající v injekční aplikaci léčiv, odborné veterinární úkony, k nimž není třeba odborné způsobilosti, a odborné veterinární úkony, k jejichž provádění bude vedle požadavků na odbornou způsobilost podle § 59a odst. 1 písm. a) až e) zákona nezbytné absolvovat specializovanou odbornou přípravu organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny. Ve všech těchto popsáných případech bude chovatel hospodářských zvířat oprávněn provádět tyto úkony pouze na jím provozovaném hospodářství a u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová.

Desátý okruh - cílem navrhované úpravy je vstřícná reakce na požadavky Českého svazu včelařů, aby do veterinárního zákona bylo doplněno nové ustanovení o tzv. prohlížitelích včelstev. Prohlížitelem včelstev se bude moci stát fyzická osoba, která úspěšně absolvuje specializované školení blíže stanovené prováděcím právním předpisem. Tato osoba poté bude, pokud ji chovatel včel povolá, oprávněna v ochranných pásmech v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel prohlížet včelstva. Chovatel včel tak bude mít nyní na výběr, zda si

rozebrání včelího díla nechá rozebrat tímto prohlížitelem včelstev, anebo si tuto prohlídku svých včel provede, tak jako doposud, sám.

Přínos navrhované úpravy bodu 38 – podle návrhu právní úpravy stanovené v § 27b se umožňuje vedle velké volně žijící zvěře uživatelům honitby prodávat rovněž malá množství těl drobné volně žijící zvěře v tržišti a na tržnici, které se nacházejí na území České republiky.

	Velká zvěř	Drobná zvěř
Přímo spotřebiteli	✓	✓
V tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území ČR	x	✓
Maloobchodní zařízení (zahrnuje maloobchodní prodejnu i zařízení stravovacích služeb)	✓	✓

Bod 43 - přínosem novelizovaného ustanovení § 30 je skutečnost, že příjemci zvířat v místě určení nemusí hlásit příchod zásilky, pokud jsou zvířata doprovázena veterinárním osvědčením. Ročně se jedná o cca 5 000 zásilek živých zvířat (v roce 2015 šlo o 4 884 zásilek živých zvířat). Ve všech těchto případech se chovateli zrušením povinnosti hlásit příchod zásilky živých zvířat, která jsou doprovázena elektronickým veterinárním osvědčením v systému TRACES, ušetří čas v řádu jednotek minut.

Bod 50 - Navrhované ustanovení ve svém důsledku představuje zjednodušení administrativní zátěže vývozců veterinárního zboží. Nově bude Ústřední veterinární správa na internetových stránkách Státní veterinární správy zveřejňovat i vzory veterinárních osvědčení k vývozu vyjednané na úrovni kompetentních autorit vyvážejícího a dovážejícího státu. Pokud zde bude vzor osvědčení zveřejněn, vývozce nebude povinen předložit ověřený překlad vzoru veterinárního osvědčení požadovaného dovážejícím příp. tranzitním státem.

Závěra – opatření stanovené pro podporu vývozu veterinárního zboží do třetích zemí, neboť řada třetích zemí (např. Japonsko, Indonésie, USA) požaduje, aby bylo vyvážené zboží opatřeno plombou a zajištěna tak úřední autoritou totožnost tohoto zboží. Jedná se tak jednoznačně o provývozní opatření v zájmu potravinářských podniků České republiky.

Bod 79 a 80 – navrhovanou úpravou se rozšiřuje a zpřesňuje výčet osob, které mohou vykonávat některé odborné veterinární úkony, ke kterým je třeba odborná způsobilost stanovená veterinárním zákonem. Navrhuje se do výčtu doplnit absolventy vysokých škol se studijním programem v oblasti zootechniky, zahrnují rovněž osoby, které získaly odbornou způsobilost specializovanou odbornou přípravou organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny. Touto úpravou se vyšlo vstříc požadavkům osob, které se odbornými veterinárními činnostmi zabývají.

Bod 84 - k § 64b – navrhovanou úpravou se umožnilo za podmínek stanovených tímto zákonem chovatelům hospodářských zvířat provádět řadu úkonů, které byly dosud vyhrazeny jiným odborně způsobilým osobám, a to např. injekční aplikace léčiv, praktické úkony, ke kterým budou chovatelé, v případě zájmu, proškoleni a další úkony, které budou vymezeny prováděcím předpisem.

K § 64c – na základě požadavku Českého svazu včelařů se navrhuje doplnit možnost využít chovatelem v ochranných pásmech odbornou pomoc tzv. prohlížitele včelstev.

3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů

Navrhované řešení nebude představovat pro dotčené subjekty žádnou nepřiměřenou finanční zátěž.

Registrace subjektů, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, je nezbytná z důvodu garantování zdravotní nezávadnosti a zjistitelnosti původu potravin i u osob, které uvádění živočišných produktů na trh jen zprostředkovávají.

V případě osob, které provozují útulek pro opuštěná a toulavá zvířata, je nezbytné, aby orgány veterinárního dozoru měly o těchto osobách přehled a dalo se tak předcházet možnému týrání zvířat popř. šíření nebezpečných nákaz zvířat.

Naopak v převážné většině případů předkládaná úprava dotčeným subjektům přinese snížení ekonomických a administrativních dopadů, jakož i umožnění dalších ekonomických aktivit.

Navrhovaná úprava je nejvhodnějším řešením pro dosažení cílového stavu.

4. Návrh řešení

Při zvažování různých variant identifikovaných problémů z obecného (regulatorně-technického) hlediska, které by mohly vést ke stanoveným cílům, bylo zvažováno pouze předkládané řešení v podobě legislativního materiálu.

5. Implementace a vynucování

Orgánem odpovědným za implementaci zvolené varianty řešení bude především Státní veterinární správa, která je již podle stávajícího znění veterinárního zákona specializovaným odborným správním úřadem pro oblast veterinární péče.

6. Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti novely veterinárního zákona budou v praxi provádět Ministerstvo zemědělství a Státní veterinární správa ve spolupráci s dotčenými subjekty, a to z hlediska účinnosti nové právní úpravy a zejména z hlediska dosahování cílů sledovaných touto právní úpravou.

7. Konzultace a zdroje dat

Návrh novely veterinárního zákona byl v průběhu přípravy průběžně konzultován s dotčenými odbornými útvary Ministerstva zemědělství, Státní veterinární správou, Komorou veterinárních lékařů České republiky a svazy chovatelů.

Všechny subjekty, se kterými byl připravovaný návrh novely veterinárního zákona v průběhu jeho příprav konzultován, s návrhem souhlasily.

B. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku.

Navrhovaná úprava se nedotýká mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva.

C. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku a právnímu řádu České republiky, zejména ústavnímu zákonu č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky.

Co se týče slučitelnosti návrhu s Evropskou úmluvou o lidských právech, tak návrh především upravuje užívání majetku podle článku 1 Protokolu č. 1 k této Úmluvě, který zaručuje ochranu vlastnictví. Předkladatel je přesvědčen, že navrhovaná ustanovení nijak nevybočují z požadavků na legalitu, racionalitu sledovaných cílů a proporcionalitu použitých opatření.

Výslovné zhodnocení si zasluhuje vyjádření dopadu článků 7 a 8 Úmluvy, které stanovují zásadu uložení trestu jen na základě zákona, ve vztahu k navrhovaným sankcím a právo na respektování soukromého a rodinného života, zejména obydlí, pokud se jedná o nově navrhovaná opatření veterinárních inspektorů v § 53 návrhu zákona.

Návrh zákona stanovuje v zájmu zabezpečení efektivní kontroly poskytnout veterinárním inspektorům dostatečně účinný nástroj, aby si mohli zjednat při důvodném podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nakažových důvodů přístup do kontrolovaných prostor, pokud jim tento bude odepřen.

Předkladatel má za to, že navrhovaná opatření jsou s ohledem na možnost ohrožení zdraví spotřebitelů (v důsledku uvádění na trh potravin zdravotně závadné) adekvátní pro rychlé a účinné sjednání nápravy a neodporuje čl. 12 odst. 3 (cit: *„Jiné zásahy do nedotknutelnosti obydlí mohou být zákonem dovoleny, jen je-li to v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku. Pokud je obydlí užíváno také pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti, mohou být takové zásahy zákonem dovoleny, též je-li to nezbytné pro plnění úkolů veřejné správy.“*.) Listiny základních práv a svobod ani čl. 8 Evropské úmluvy o lidských právech.

Tím, že bude toto oprávnění zakotveno v zákonné vnitrostátní úpravě, bude zároveň dána i záruka pro subjekty kontroly, které se proti případným neoprávněným zásahům budou moci bránit způsobem uvedeným v ustanovení § 82 a násl. s. ř. s. upravujícím žalobu na ochranu před nezákonným zásahem.

Oprávnění veterinárního inspektora je podle předkladatele odůvodněno i ve smyslu druhého odstavce článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech.

Tím, že oprávnění veterinárních inspektorů bude zakotveno ve vnitrostátním právu, půjde o oprávnění a postup založený „v souladu se zákonem“, čímž bude dán legitimní cíl spolu s nezbytností užití tohoto cíle v demokratické společnosti.

Navrhovaná právní úprava tak není v rozporu s Evropskou úmluvou o lidských právech.

Navrhovaná novela veterinárního zákona je s předpisy Evropské unie a s právem Evropské unie plně slučitelná, a to s konkrétně s těmito předpisy:

- nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin,
- směrnicí Rady ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (89/662/EHS),
- směrnicí Rady ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (90/425/EHS),
- nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin,
- nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu,
- směrnicí Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nálezů vodních živočichů,
- nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004,
- nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zruší nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, a
- prováděcí nařízení Komise (EU) č. 931/2011 ze dne 19. září 2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu.

D. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Návrh zákona nepředpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty.

Nové správní poplatky se zavádějí v minimální výši buď 50,- Kč nebo 100,- Kč, nepředpokládá se, že by mohly představovat nějakou výraznější zátěž.

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné sociální dopady a ani dopady na životní prostředí.

E. Zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná právní úprava neobsahuje žádné ustanovení, které by se vztahovalo k zákazu diskriminace.

F. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Z navrhované právní úpravy neplynou nepříznivé důsledky pro ochranu soukromí a osobních údajů.

Předložený návrh zákona je v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovaná právní úprava předpokládá nové zpracování osobních údajů v rámci registrace osob, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, a provozovatelů útulků pro opuštěná a toulavá zvířata, které do současné doby nemusely být registrovány. Současně návrh zákona předpokládá evidování chovatelů většího množství psů samičího pohlaví starších dvanácti měsíců. Osobní údaje bude krajská veterinární správa zpracovávat v rozsahu údajů uvedených v žádosti o registraci podle § 45 správního řádu a v rozsahu oznámení o chovu většího množství psů.

G. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná právní úprava neobsahuje žádné ustanovení, které by bylo předmětem korupčního rizika.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první

/Změna veterinárního zákona/

K bodům 1, 2, 20, 22, 47, 62 a 73:

Podle odborné literatury se pod pojmem „karanténa“ rozumí držení osob nebo zvířat na izolovaném místě za účelem pozorování, zda se u nich projeví příznaky nějaké nemoci. Ve veterinárním zákoně je však tento význam používán pod pojmem „izolace“. Současná úprava je tedy nesprávná, neodpovídá skutečnosti a způsobuje problémy zejména ve vztahu k evropské legislativě vztahující se k obchodování nebo vývozu a dovozu, kde je v mnoha případech uvedeno, že zvířata mají být umístěna na stanovenou dobu do karantény. V souladu s dosavadním vymezením pojmů ve veterinárním zákoně však musí stanovovat krajská veterinární správa podmínky nikoliv pro požadovanou karanténu, ale pro izolaci. Navrhovaná úprava správně definuje pojem „karanténa“ a „izolace“, v důsledku čehož budou popsáné aplikační problémy vyřešeny.

K bodům 3 a 25:

Zpřesnění živočišných produktů pocházejících od včel a včelstev. Typickým včelím produktem je kromě medu a včelího vosku rovněž mateří kašička, která však ve výčtu živočišných produktů chyběla a je živočišným produktem, který je běžně na trh uváděn.

K bodu 4:

Do ustanovení § 3 odst. 1 písm. jj) se doplňuje i Ministerstvo vnitra, aby bylo zajištěno srovnatelné postavení veterinárních lékařů Ministerstva vnitra, kteří podobně jako jejich kolegové z rezortu Ministerstva obrany vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost v chovech služebních zvířat využívaných k plnění úkolů v působnosti Ministerstva vnitra.

K bodu 5:

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejíž nutnost vyplývá z toho, že stanovená povinnost vyplývá z přímo použitelného předpisu Evropské unie, a to z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003.

K bodům 6, 11, 19 a 61:

Současná právní úprava ukládá povinnosti zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat podle metodiky kontroly zdraví a nařízené vakcinace (dále jen „MKZ“) chovatelům hospodářských zvířat. Tato úprava však neodpovídá skutečnosti; MKZ zpracovává Státní veterinární správa na základě požadavků legislativy na vyšetřování a vakcinaci a v závislosti na aktuální nálezové situaci v Evropě a zejména v České republice s cílem udržet nebo zlepšit příznivý nálezový stav, a to jak v chovech hospodářských zvířat, tak v chovech zájmových zvířat nebo i volně žijící zvířete. MKZ nejen, že ukládá chovatelům bez rozdílu toho, zda chovají hospodářská zvířata, nebo zvířata v zájmovém chovu, provedení jednotlivých úkonů, ale zároveň stanovuje úkony, na které je ze státního rozpočtu poskytován příspěvek na jejich provedení /např. alergologický test (např. tuberkulinaci), odběr vzorků pro laboratorní vyšetření a provedení povinných vakcinací (proti vzteklině) a vyšetření (zvířat, která poranila člověka)/.

Zejména poslední dva úkony, tj. odběr vzorků pro laboratorní vyšetření a provedení povinných vakcinací a vyšetření, nejsou prováděny pouze u hospodářských zvířat, ale zejména u zvířat zájmových (psi).

Navrhovaná úprava nestanoví žádné nové povinnosti, pouze zpřesňuje povinnosti všem chovatelům bez rozdílu zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat podle MKZ. Navrhovanou úpravou se zároveň umožní finančně přispívat na úkony prováděné u zvířat chovaných bez ohledu na účel (zájmová, hospodářská).

Na základě projednávání v Legislativní radě vlády bylo rozhodnuto, že do budoucna bude Ministerstvo zemědělství řešit zabezpečování provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat formou opatření obecné povahy, aby se jednalo o závazný akt pro všechny zúčastněné subjekty.

K bodu 7:

Cílem předloženého návrhu je, aby se příslušné orgány veterinární správy – kontrolní orgány, dozvěděly o tom, že osoba chová větší množství psů. Návrh obsahuje povinnost chovatelů psů oznámit chov většího množství psů.

Podle stávající právní úpravy existuje povinnost osob, které mají živnostenské oprávnění nejpozději 30 dnů před zahájením nebo ukončením podnikání oznámit chov zvířat určených pro zájmové chovy a další údaje krajské veterinární správě.

Povinnostem podle stávající právní úpravy nepodléhají osoby, které chovají psy bez živnostenského oprávnění (a případně s nimi obchodují). Jedná se především o tzv. množírny, kde jsou zvířata chována v nevyhovujících podmínkách a krajská veterinární správa o nich nemá žádný přehled. Předložený návrh předpokládá, že by všichni chovatelé většího množství psů samičího pohlaví měli povinnost před zahájením nebo ukončením chovatelské činnosti oznámit tuto skutečnost krajské veterinární správě.

Oznamovací povinnost se nebude vztahovat osobu, jejíž oznamovací povinnost upravuje zákon č. 246/1992 Sb., a na osobu, jejíž právo nebo povinnost držet, cvičit nebo používat psa stanoví jiný právní předpis, zejména na chovatele služebních psů, psů se zvláštním výcvikem, vodících psů, asistenčních psů, psů určených k odhalování výbušnin, a loveckých psů. V oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu.

K bodům 8 a 21:

Jde pouze o legislativně technickou úpravu, jejíž nutnost vyplývá z toho, že se legislativní zkratka pro Ústřední veterinární správu zavádí již v ustanovení § 4b odst. 1 zákona.

K bodům 9 a 10 (§ 4b odst. 2 a 3):

Podle stávající úpravy je registrovaný výrobce a distributor pasů zvířete v zájmovém chovu povinen oznámit Ústřední veterinární správě Státní veterinární správy pouze ukončení výroby příp. distribuce pasů.

Seznam registrovaných výrobců a distributorů pasů zvířete v zájmovém chovu je zveřejněn na internetových stránkách Státní veterinární správy. Vzhledem k tomu, že v praxi může docházet i k různým změnám údajů, je nezbytné, aby byla do veterinárního zákona doplněna povinnost oznámení jakékoliv změny registrovaných údajů.

K bodu 12 /§ 5 odst. 1 písm. h)/:

Touto změnou veterinárního zákona je upřesněna povinnost chovatele, který dodává zvířata na jatky, dodat správně a pravdivě vyplněné informace o potravinovém řetězci v rozsahu stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění. Toto nařízení zakazuje provozovateli jatek přijmout do prostor jatek zvířata, pokud si nevyžádal a neobdržel informace příslušné z hlediska bezpečnosti potravin, které jsou obsaženy v záznamech vedených podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, v platném znění, v hospodářství, ze kterého zvířata pocházejí. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, v platném znění, provozovatelé potravinářských podniků, kteří chovají zvířata nebo vyrábějí živočišné produkty, mají povinnost vést záznamy o mj. veterinárních léčivých přípravcích podaných zvířatům nebo o jiném ošetření, o datu podání a ochranných lhůtách.

Evropské předpisy stanovují povinnost provozovateli jatek přijmout pouze ta zvířata, ke kterým výše uvedenou informaci obdrželi; navrhovaná úprava veterinárního zákona výslovně stanoví povinnost chovateli hospodářských zvířat tuto informaci spolu se zvířaty dodanými na jatky poskytovat. V případě jejího nedodržení bude chovateli uložena sankce za nesplnění nebo porušení povinností chovatele podle stávajících ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) v případě chovatele – fyzické osoby, a to až do výše 20 000 Kč, a v případě

chovatele – podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. e) až do výše 500 000 Kč.

V současné platné právní úpravě není řešena otázka případného postihu těch chovatelů, kteří ve smyslu požadavku výše uvedeného nařízení poskytnou informaci, která se nezakládá na pravdě (zejména pokud se jedná o nedodržení ochranné lhůty v případě aplikace léčivých přípravků nebo podání zakázaných látek).

K bodům 12 a 14 /§ 5 odst. 1 písm. i) a § 5 odst. 2/:

Současná právní úprava zakazuje podávání nepovolených nebo zakázaných látek nebo přípravků a ukládá vedení záznamů o léčivých přípravcích a látkách (veterinárních léčivých přípravcích na předpis veterinárního lékaře) pouze v případě chovu a uvádění do oběhu hospodářských zvířat, která chová chovatel jako podnikatel pro účely podnikání.

Správné podávání veterinárních léčivých přípravků v souladu s právními předpisy a zejména dodržování stanovených ochranných lhůt je základním požadavkem na zdravotní nezávadnost živočišných produktů (masa). V současné době neuvádí do oběhu hospodářská zvířata pouze podnikatelé, ale i chovatelé jako nepodnikatelé - dodávání hospodářských zvířat nebo v malých množstvích podle § 27a živou drůbež, živé králíky, živé ryby a jiné živočichy pocházející z akvakultury. Na tyto chovatele se však nevztahuje žádný zákaz a ani nemusí vést evidenci v případech, kdy veterinární léčivý přípravek na předpis zvířatům podali.

Je nezbytné, aby spotřebitel měl garantováno, že zvířata a produkty, které z těchto zvířat použije pro vlastní spotřebu, byly zdravotně nezávadné a nepředstavovaly žádné zdravotní riziko.

Státní veterinární správa musí mít možnost provádět kontrolu dodržování zákazu podávání nepovolených látek a přípravků a dodržování ochranných lhůt v záznamech vedených všemi chovateli, nejen u chovatelů podnikatelů.

Podávání léčivých přípravků hospodářským zvířatům je celosvětový problém zejména z důvodu zvyšující se rezistence patogenů na antimikrobika. Stejný problém je i v České republice, a proto byl v roce 2015 zahájen Národní antibiotický program, v rámci kterého se jedná o harmonizované sledování veterinárních patogenů ve vztahu k účinnosti používaných veterinárních antimikrobik s cílem minimalizace a optimalizace používání antimikrobik z důvodů nárůstu rezistencí k jejich účinkům, kdy toto sledování je jednou z priorit zdravotnických a veterinárních organizací (WHO, OIE, FAO, EK).

K bodu 13:

Poznámka pod čarou se upřesňuje v souvislosti s nabytím účinnosti nového občanského zákoníku a se zrušením obchodního zákoníku.

K bodům 15 a 16 /§ 5 odst. 2 písm. c) a d/:

Chovatel, který jako podnikatel chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, zpracovává pohotovostní plán pro každé hospodářství. Při praktickém řešení podezření nález, eradikace nález a mimořádných situací (např. povodní) se ukázala potřeba mít ze strany chovatele dobře zpracovaný pohotovostní plán. Součástí pohotovostního plánu jsou pro chovatele i informace, jak má postupovat v případě podezření z nákazy a jaká má do okamžiku příchodu úředního veterinárního lékaře přijímat opatření.

Ze statistiky evidence nálezů a mimořádných událostí, kterou Státní veterinární správa vede v informačním systému Státní veterinární správy, vyplývá, že nejvíce podezření a potvrzení nálezů je v odpoledních hodinách na konci týdne nebo v době volna. V této době nebývá přítomen management, ale většinou pouze ošetřovatelé nebo hlídači. Pokud jsou tito zaměstnanci seznámeni s pohotovostním plánem a mají ho k dispozici tak, aby mohli podle něj postupovat, značně urychlují přijímání adekvátních opatření a minimalizují riziko šíření nálezů z hospodářství. Z těchto důvodů se navrhuje povinnost chovatelů zpřístupnit pohotovostní plán i uvedeným osobám.

V České republice je od roku 2006 realizován Národní ozdravovací program od nebezpečné nálezů u skotu Infekční bovinní rinotracheitidy (dále jen „NOP od IBR“). Zásady NOP od IBR jsou zveřejněny v Metodice kontroly zdraví zvířat a nařízené vakcinace (MKZ) a každoročně aktualizovány na základě úrovně ozdravování na území České republiky.

Na základě těchto zásad musí každý chovatel skotu pro jednotlivá hospodářství zpracovat program ozdravování zvířat. Program ozdravování zvířat obsahuje informace o zvolené metodě ozdravování (radikální, eliminační s vakcinací, eliminační bez vakcinace) v závislosti na kategorii chovaného skotu a počtu pozitivních zvířat, která byla zjištěna na základě vstupního laboratorního vyšetření. Dále jsou v něm uváděny informace o brakaci (vyřazování) pozitivních zvířat, prováděných laboratorních vyšetření a vakcinačním schématu. Těchto programů bylo zpracováno kolem 20 tis.

Krajské veterinární správy tyto programy musí odborně posoudit a vyhodnotit, zda jsou realistické a povedou k ozdravení, a následně schválit.

Průběh ozdravování přesvědčil o tom, že je potřeba stanovit termín, do kdy musí chovatel předložit program ozdravování zvířat ke schválení. Praxe ukázala, že tam, kde chovatel otálel se zpracováním programu ozdravování, docházelo následně ke komplikacím, kdy v době, kdy se chovatel rozhodl nad metodou ozdravování, došlo k šíření nálezů ve stádě, protože nebyla včas zahájena vakcinace markerovou vakcínou. Dále docházelo k tomu, že chovatel předložil ke schválení program, který nebyl realistický a neodpovídal požadavkům zásad NOP od IBR. Vzhledem k tomu, že v současné době nebyl stanoven žádný správní poplatek, chovatel počkal na odborné posouzení krajskou veterinární správou a poté opět předložil upravený nebo nový program ozdravování zvířat. Z tohoto důvodu je navrhováno stanovit lhůtu pro předložení programu ozdravování ke schválení a toto schválení zpoplatnit.

NOP od IBR bude ukončen v České republice ke dni 31. prosince 2016. V současné době je Česká republika zařazena legislativou Evropské unie mezi země s dodatečnými garancemi a po ukončení bude zahájen proces schválení České republiky Evropskou komisí zemí prostou nálezů. Do budoucna svazy chovatelů skotu a Ministerstvo zemědělství předpokládají zahájení Národního ozdravovacího programu od bovinní virové diarhoie (BVD-MD).

K bodům 17 a 18 (§ 5 odst. 4 a 5):

Při chovu včel zcela běžně dochází k úhynu včel (včelstev) vlivem nesprávné péče, nepříznivého počasí, ekologické zátěže prostředí, otrav, onemocnění nebo nálezů. V případě nebezpečných nálezů včel dochází mnohdy k masivnějšímu úhynu včelstev.

Současné znění veterinárního zákona ukládá chovatelům a ostatním osobám hlásit podezření z výskytu nebezpečné nálezů příslušné krajské veterinární správě. Vzhledem k tomu, že v České republice je kolem 50 tis. chovatelů včel, není v silách Státní veterinární správy provádět místní šetření v případě všech hromadných úhynů včelstev. Z těchto důvodů je potřeba stanovit hranici, kdy bude mít chovatel povinnost oznámit krajské veterinární

správě hromadný úhyn včelstev, a zároveň krajská veterinární správa bude mít povinnost provést místní šetření za účelem potvrzení nebo vyloučení nebezpečné nákazy.

Podobná úprava je ve veterinárním zákoně již v případě chovatele, který chová drůbež v rámci svého podnikání. Ten je povinen neprodleně po zjištění poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže nad limity stanovené prováděcím právním předpisem hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě.

Obdobná úprava se nyní navrhuje i pro chovatele včelstev, očekávaným cílem je zjednodušení rozhodování chovatele, zda má zjištěný úhyn hlásit krajské veterinární správě či nikoliv.

K bodu 23:

Právní akty Evropské unie hovoří v případě potravin nebo krmiv o „uvádění na trh“. Je proto na místě přispět navrhovanou úpravou k terminologické jednotě veterinárního zákona s čl. 3 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

K bodům 24, 25, 26, 40, 45 až 48 a 52:

Jedná se o zpřesnění nebo doplnění jednotlivých ustanovení o konkrétního nositele povinnosti. Po věcné stránce ustanovení zůstávají beze změn.

K bodům 27 a 69 (§ 21):

Ustanovení § 21 bylo z převážné většiny přeformulováno a precizováno tak, aby povinnosti zde ukládané obsahovaly adresné povinnosti konkrétním subjektům, aby zde stanovené podmínky přesně vymezovaly podstatu domácí porážky tak, aby nedocházelo k obcházení zákona.

Domácí porážkou se rozumí porážka jatečných zvířat uvedených v § 21 odst. 2 veterinárního zákona ve vlastním hospodářství chovatele. Nově se umožňuje formou domácí porážky porazit skot mladší 72 měsíců.

Dále se navrhuje množstevně omezit domácí porážku skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců, a to na 3 kusy ročně.

Jak domácí porážku, tak domácí porážku skotu je oprávněn provádět pouze chovatel hospodářských zvířat, který je fyzickou osobou, neboť pouze fyzická osoba může mít domácnost.

Okruh osob, pro které je určena domácí porážka byl rozšířen v případě masa a orgánů ostatních zvířat než skotu i o osoby blízké.

V případě domácí porážky skotu mladšího 72 měsíců se jedná pouze o spotřebu těch osob, které tvoří domácnost chovatele, tedy nikoli i osob blízkých, a to z toho důvodu, že provedení porážky skotu je technicky náročnější než provedení porážky ostatních domácích zvířat. Při porážení skotu a následném zpracování jatečně upraveného těla hrozí vyšší riziko kontaminace masa a orgánů jak obsahem trávicího traktu, tak nečistotami z prostředí. Také vychlazení získaného masa na bezpečných 7 °C a orgánů na 3 °C je u skotu mnohem obtížnější. Z tohoto důvodu byla zákonem omezena distribuce potenciálně rizikového masa z domácí porážky skotu pouze na nejmenší možný okruh spotřebitelů.

Cílem úpravy v § 21 je zajistit, aby domácí porážka byla prováděna ve vlastním hospodářství chovatele a tím zabráněno „černým“ porážkám prováděných v hospodářství jakéhokoli chovatele.

Do ustanovení § 21 se nově doplňuje odstavce 6, který obsahuje výčet náležitostí, které obsahuje oznámení o provedení domácí porážky, neboť zmocnění pro vydání prováděcího předpisu, který stanovoval náležitosti tohoto oznámení, se zrušuje. Veškeré náležitosti oznámení tak bude stanovovat veterinární zákon.

České republice byl uznán status země se zanedbatelným rizikem BSE, tudíž je možno věk pro provádění domácí porážky skotu zvýšit.

Státní veterinární správa požadovala povolení provádění domácí porážky v prvních letech po zavedení možnosti provádět domácí porážky skotu a farmových jelenovitých, aby se mohla s dostatečným předstihem připravit na provádění úředních kontrol v této oblasti. V současné době je již k dispozici dostatek informací a zkušeností k tomu, aby mohla být tato povinnost zrušena.

Zároveň se navrhuje posunout věkovou hranici pro domácí porážky skotu z 24 měsíců až na 72 měsíců. Z pohledu BSE, je Česká republika dle OIE (Světová organizace pro zdraví zvířat) klasifikována jako země s kontrolovaným rizikem. Na podzim (září) 2014 Česká republika zaslala na OIE žádost o přidělení statutu země se zanedbatelným rizikem BSE a to na základě příznivé nálezové situace a splnění kritérií OIE pro změnu statutu. V únoru 2015 Česká republika obdržela z OIE kladné stanovisko vědecké komise pro nákazy zvířat, která doporučila generálnímu zasedání OIE udělit České republice status země se zanedbatelným rizikem. Na květnovém zasedání OIE byla Česká republika schválena jako země se zanedbatelným rizikem z pohledu BSE.

Taktéž je možno zkrátit dobu nahlašování domácí porážky z dosavadních 7 dnů. K nutnosti provést namátkovou úřední kontrolu dodržení podmínek pohody zvířat při domácí porážce je dostačující nahlásit tuto porážku 3 dny před jejím uskutečněním.

Výjimka z povinnosti nahlašovat domácí porážku před jejím uskutečněním je umožněna u zvířat, u kterých by z důvodu časové prodlevy mohlo dojít k porušení požadavků na pohodu zvířat (tj. zlomení nohy apod.)

Další úpravy ustanovení § 21 jsou pouze legislativně technické povahy, které jsou reakcí na vložení nových odstavců 2, 3 a 6 do § 21.

Stávající úprava odstavce 12 stanoví, že k zajištění bezpečnosti k usmrcení velké farmové zvěře použitím střelné zbraně musí mít chovatel k dispozici situační nákres farmy nebo hospodářství s vyznačením místa střelby, ověřený posudkem znalce v oboru balistiky. Jedná se o obdobný znalecký posudek, který vypracovává znalec podle § 52 odst. 4 písm. b) zákona o zbraních.

Aby disponovala krajská veterinární správa informacemi, které má podle veterinárního zákona oznámit příslušnému útvaru Policie České republiky, tj. měla údaje o místě a čase použití střelné zbraně k porážce zvěře, byla adekvátně tomu doplněna povinnost chovatele, který je držitelem povolení k usmrcení zvířat použitím střelné zbraně sdělit krajské veterinární správě nejméně 3 dny přede dnem porážky tyto údaje, tj. místo a čas použití střelné zbraně k porážce.

K bodu 28:

Jedná se legislativně technickou úpravu tak, aby užitá terminologie byla v souladu se zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 29 /§ 22 odst. 1 písm. a)/:

Ustanovení se upravuje tak, aby ve veterinárním zákoně již nebyly opakovaně uváděny náležitosti žádosti, které vyplývají ze správního řádu.

K bodům 30 a 31 /§ 22 odst. 1 písm. b)/:

Povinnosti stanovené v § 22 odst. 1 písm. b) jsou zakotveny v přímo použitelných právních předpisech Evropské unie, např. nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin. Duplicitní požadavek je proto vypuštěn.

K bodu 32 /§ 22 odst. 1 písm. j)/:

Med produkují včelstva jako celek, nikoli včela. Včelstva byla do veterinárního zákona zahrnuta již novelou provedenou zákonem č. 139/2014 Sb.

K bodu 33 (§ 22 odst. 2 až 5):

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace pouze osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu.

Navrhované ustanovení přispěje k zefektivnění výkonu úředních kontrol ve smyslu požadavků nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002, resp. 882/2004 (oblast sledovatelnosti potravin) i na úrovni uvádění živočišných produktů na trh pouze v České republice. Konkrétně se jedná o zavedení nové povinnosti pro osoby uvádějící na trh v České republice produkty živočišného původu, na které se dle stávající právní úpravy nevztahuje povinnost registrace osob ani ve smyslu ustanovení § 22 ani ustanovení § 28 odst. 1 písm. b) bodu 1 veterinárního zákona. Jedná se o osoby, které nemají podnik, závod nebo jiné zařízení pod dozorem Státní veterinární správy, typicky jde o osoby zprostředkovávající obchody mezi subjekty v rámci České republiky (obchodníky).

Dosavadní právní úprava stanovuje povinnost registrace osobám, které obchodují s potravinami z jiného členského státu. Osoby, které se zabývají stejnou činností, pouze s tím rozdílem, že zprostředkují obchody pouze mezi osobami usazenými v rámci České republiky, nemají povinnost požádat o registraci. Často tak v praxi dochází k situacím, kdy je velmi obtížné, případně nemožné zjistit původ a další distribuci některých potravin, je-li při úřední kontrole zjištěno, že tyto potraviny nesplňují požadavky legislativy, zejména na zdravotní nezávadnost.

Nově doplňované odstavce stanovují podmínky žádosti, které je třeba splnit k tomu, aby byla registrace provedena; danou činností je možné vykonávat až po registraci, o které je příslušnou krajskou veterinární správou vydán doklad o registraci. Zároveň se stanoví lhůta, ve které je registrovaná osoba povinna oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v registraci. Zrušení registrace je možné pouze na žádost registrované osoby, krajská veterinární správa žadatele o zrušení informuje o skutečnosti, že registrace byla zrušena.

K bodu 34 (§ 23):

V zájmu usnadnění úředních kontrol nad zacházením s masem nebo orgány, které pocházejí z tzv. porážek ve mzdě, se doplňuje provozovateli jatek povinnost oznámit krajské veterinární správě porážku skotu nebo prasat, pokud jsou maso nebo orgány určeny k dodání zpět chovateli.

K bodům 35 a 36 (§ 25):

Podmínky, které osoba prodávající živé ryby na samostatném prodejním místě musí dodržovat, je třeba zachovávat nejen při sezónním prodeji živých ryb.

K bodu 37 (§ 27a):

Návrh novely zákona rozšiřuje možnost dodávat na trh i malé množství nutrií. Tato úprava je v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygieně potravin živočišného původu (nutrie patří mezi hlodavce, kteří patří dle tohoto předpisu mezi zajícovce).

Dále je přistoupeno k jednotné úpravě toho, co se rozumí místním maloobchodem nebo trhem a tržnicí a zároveň je rozšířena možnost dodávat produkty vlastní prvovýroby prostřednictvím místního maloobchodu, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na celém území České republiky.

Dosavadní právní úprava umožňuje dodávání, v ustanovení § 27a vyjmenovaných, produktů prvovýroby do maloobchodní prodejny. Návrh novely rozšiřuje tuto možnost u vyjmenovaných produktů prvovýroby i na zařízení stravovacích služeb, které jsou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 považovány za maloobchod. K této úpravě bylo možno přistoupit pouze na základě toho, že Státní veterinární správě byly v roce 2015 rozšířeny kompetence k doзору i na zařízení stravovacích služeb.

Podmínky dodávání malého množství syrového mléka byly upraveny tak, aby došlo ke snížení zátěže prvovýrobců. Na základě analýzy rizika bylo přistoupeno ke snížení povinného vzorkování mléka ze dvou vzorků za měsíc na dva vzorky za rok. Byly zachovány limity stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygieně potravin živočišného původu, došlo pouze ke snížení četnosti vzorkování. Chovatel však i nadále musí zajistit, aby prodávané mléko nepředstavovalo nebezpečí pro zdraví spotřebitele.

Je třeba zdůraznit, že v řadě případů uvádění malého množství produktů na trh se jedná o produkty pocházející z neregistrovaných hospodářství, která tudíž nejsou pod pravidelným veterinárním dozorem.

Veterinární inspektoři Státní veterinární správy jsou výlučně kompetentní k provádění kontrol uvádění malého množství v tržnicích a tržištích a v hospodářství chovatele. V ostatních případech, tj. v případech uvádění na trh prostřednictvím maloobchodu, jsou dány kompetence k jejich kontrole i ze strany dalších dozorových orgánů.

Vzhledem ke skutečnosti, že se na produkty prvovýroby při prodeji v maloobchodní prodejně nebo na tržnici nebo tržišti vztahují požadavky nařízení (EU) č. 1169/2011, požadavky zákona o potravinách, případně dalších přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících konkrétní požadavky na označování potravin, bylo ustanovení § 27a dále upraveno tak, aby požadavky zde uvedené (zejm. týkající se značení čerstvého masa, vajec a medu) nepřekračovaly rámec těchto předpisů. Případné duplicitní požadavky byly vypuštěny; ve veterinárním zákoně jsou ponechány pouze výjimky z požadavků na značení

příslušných komodit, které přímo použitelné předpisy Evropské unie pro jednotlivé komodity umožňují.

Státní veterinární správa nepředpokládá, že by rozšíření možnosti dodávat tyto produkty do maloobchodu, který je na území České republiky, znamenalo zavedení pravidelných kontrol maloobchodu z uvedeného důvodu, jednalo by se tedy zejména o došetřování případného výskytu a šíření nákaz nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

K bodu 38 (§ 27b):

V tomto ustanovení se zpřesňují podmínky prodeje drobné volně žijící zvěře rovněž na tržišti nebo v tržnici, které se nacházejí na území České republiky. Tento požadavek vyplývá z praxe a na základě podnětu zemědělské odborné veřejnosti.

K bodu 39 (§ 27b odst. 6):

Navrhovaná úprava zesílí kontroly a dohled nad prováděním vyšetření na přítomnost svalovce. V současnosti přetrvává rozdíl mezi počtem kusů ulovených a počtem kusů vyšetřených. V navrhované novele zákona o myslivosti bude uznán Státní správou myslivosti jako ulovený kus prasete divokého pouze ten, u něhož bude provedeno vyšetření na svalovce za podmínky dodání ocasu (tzv. pířka) se vzorkem svaloviny daného kusu zvěře. Tímto bude zajištěno vyšetřování maximálního počtu kusů prasete divokého. Náklady bude hradit Státní veterinární správce státního rozpočtu.

Vyšetřovat zvěř vnímavou na trichinelózu na přítomnost svalovce (trichinel), může pouze akreditovaná laboratoř, které bylo KVS vydáno povolení pro tento druh vyšetřování; není rozhodné, jedná-li se o laboratoř akreditovanou v České republice nebo akreditovanou národním akreditačním orgánem jiného členského státu Evropské unie.

Akreditovanou laboratoří může být jakákoli laboratoř, která na základě žádosti splnila veškeré podmínky a požadavky na kvalitu laboratorní práce a které bylo následně národním akreditačním orgánem vydáno osvědčení o akreditaci. Osvědčení o akreditaci deklaruje, že daný subjekt je způsobilý provádět specifické činnosti podle mezinárodně uznávaného standardu.

V rámci Evropské unie je jednotný evropský akreditační systém tvořený jednotlivými národními akreditačními orgány, které fungují podle jednotných pravidel a akreditují podle definovaných mezinárodně uznávaných norem. V České republice je tato kompetence svěřena Českému institutu pro akreditaci. Akreditace zkušebních laboratoří je prováděna podle normy ČSN EN ISO/IEC 17025:2005 Posuzování shody - Všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří a podle dokumentu MPA 10-01-05 Metodické pokyny pro akreditaci, k aplikaci normy ČSN EN ISO/IEC 17025:2005 v akreditačním systému České republiky.

K bodu 40 (§ 28 odst. 3):

Jedná se o formulační úpravu stávajícího znění, jehož význam se nemění. Výslovně je definováno místo určení pro účely tohoto zákona, jako místo prvního příjmu včetně jakéhokoli prvního zacházení nebo manipulace na území České republiky. Obdobná definice je zahrnuta rovněž v zákoně o potravinách.

K bodu 41 (§ 30 odst. 1):

Zpřesňuje se výkon veterinární kontroly při příchodu na místo určení. Nově budou orgány provádějící veterinární kontrolu kontrolovat, zda subjekty nejen přijímají, ale i uvádějí na trh živočišné produkty označené podle stanovených požadavků a spolu s požadovanými průvodními doklady. V poslední době rostl dovoz potravin z některých členských států Evropské unie uskutečňovaný formou pojízdných prodejen a prodejem těchto produktů na tržističích a tržnicích. I pojízdné prodejny jako každý potravinářský podnik (viz definice v čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002) musí podléhat úředním kontrolám. Jedná se zpravidla o potraviny, které mnohdy nesplňují některé základní veterinární a hygienické požadavky, zejména požadavky na značení potravin, hygienické podmínky prodeje, zboží, jehož původ prakticky nelze zjistit, je navíc prodáváno v nevyhovujících teplotách a v neodpovídajícím prostředí.

K bodu 42 (§ 30 odst. 2):

Jedná se zpřesnění transpozice směrnice Rady č. 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, v platném znění a směrnice Rady č. 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, v platném znění.

K bodu 43 /§ 30 odst. 3 písm. a)/:

Současná právní úprava stanoví povinnost příjemců zvířat v místě určení informovat předem krajskou veterinární správu o příchodu zvířat z jiného členského státu, a to v rozsahu nezbytném z hlediska účelu a způsobu provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení.

Vzhledem k tomu, že většina zásilek zvířat je doprovázena veterinárním osvědčením (certifikátem), který musí kompetentní autorita ve státě odeslání vložit do informačního systému TRACES, je informace o příchodu zásilky se všemi potřebnými údaji ještě před jejím příchodem příp. neprodleně po příchodu zásilky (záleží na délce přepravy) k dispozici veterinárnímu inspektorovi, který tak může na jejím základě provést případnou kontrolu zásilky, navrhuje se zpřesnit povinnost příjemcům zvířat v místě určení informovat krajskou veterinární správu pouze v případě, kdy zásilka zvířat není doprovázena veterinárním osvědčením prostřednictvím informačního systému TRACES. Jedná se např. o případy přemísťování mezi schválenými zařízeními (zoologickými zahradami).

K bodu 44 (§ 31 odst. 2):

Stávající ustanovení § 31 odst. 2 veterinárního zákona stanoví, že náklady spojené s opatřením podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel nebo jeho zástupce. Jelikož se jedná o veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, měla by se povinnost vztahovat případně na příjemce (kontrolovanou osobu), u kterého je kontrola prováděna, neboť, jak vyplývá z praxe orgánů veterinárního dozoru, v některých případech není reálné obracet se na odesílatele nebo jeho zástupce.

K bodu 49 § 38a):

Nové nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013, o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu, stanoví maximální počet zvířat v zájmovém chovu, která mohou během jednoho neobchodního přesunu doprovázet svého majitele nebo oprávněnou osobu, pouze u druhů uvedených v části A přílohy I daného nařízení, tj. u psů, koček a fretkek, a to na 5 ks. Vzhledem k tomu, že u druhů uvedených v části B přílohy I

daného nařízení (např. plazi, obojživelníci nebo hlodavci) maximální počet stanovený není, navrhuje se úpravou veterinárního zákona omezit počet zvířat také u těchto druhů.

K bodům 50 a 71 (§ 38b a § 49 odst. 1):

Ustanovení § 38b se z důvodu přehlednosti upravuje celé nově, když je v něm navrhováno více změn. Pokud jde o ustanovení § 38b odst. 5 a 6 a § 49 odst. 1 písm. x), je třeba uvést, že některé třetí země při vývozu zájmových zvířat (psi, kočky, fretky) vyžadují, zejména pro neobchodní účely, úřední potvrzení pasu zvířete v zájmovém chovu (případně mohou vyžadovat jiný identifikační dokument, např. mezinárodní očkovací průkaz) – tzv. ověření pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete, které úřední veterinární lékař provádí formou otisku kulatého razítka spolu s připojením jeho podpisu. Tento způsob ověření platí i pro ověření veterinárního osvědčení pro dovoz krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů v případě, že to třetí země určení vyžaduje.

Pokud jde o ustanovení § 38b odst. 7 a § 49 odst. 1 písm. y), je třeba uvést následující skutečnosti. Veterinární zboží vyvážené do třetích zemí musí být doprovázeno veterinárním osvědčením. V případě, že zboží původem z České republiky není vyváženo přímo z České republiky, ale je převezeno do jiného státu, odkud je následně vyvezeno (příkladem může být kompletace zásilky, kdy dílčí části zásilky pocházejí z několika různých zemí), vystavuje veterinární osvědčení pro vývoz do třetí země kompetentní autorita státu vývozu. V tomto případě je veterinární osvědčení pro vývoz obvykle vystavováno na základě potvrzení příslušných veterinárních dovozních podmínek (požadovaných třetí zemí) kompetentní autoritou země původu výrobku (České republiky).

Při vývozu do některých třetích zemí je dále za účelem splnění dovozních podmínek v celém výrobním řetězci vyžadováno, aby suroviny (použité pro výrobu finálního výrobku určeného pro vývoz) byly při přesunu mezi členskými státy Evropské unie doprovázeny tzv. předvývozním veterinárním osvědčením (jedná se o dokument, jehož znění je totožné se zněním příslušného osvědčení pro vývoz). V současné době je tento systém vyžadován v případě vývozu do Ruské federace, potažmo do Celní unie Ruské federace, Běloruska a Kazachstánu. Nelze však vyloučit, že tento systém nezačnou uplatňovat i jiné třetí země.

Vzhledem k tomu, že potvrzení veterinárních podmínek za výše uvedenými účely je, podobně jako vydání vlastního veterinárního osvědčení pro vývoz, v rámci veterinární prohlídky spojeno s řadou úkonů, mělo by být vydání tohoto typu potvrzení zpoplatněno podobně, jako je zpoplatněno vydání veterinárního osvědčení pro vývoz.

Pokud jde o ustanovení § 38b odst. 8 a § 49 odst. 1 písm. z), je třeba předně poznamenat, že veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy, jejich dovoz a tranzit z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí jsou předmětem právní úpravy stanovené v Hlavě IV veterinárního zákona. Konkrétní veterinární podmínky vývozu zvířat a živočišných produktů do třetích zemí jsou stanoveny v § 38b citovaného zákona. Z tohoto ustanovení vyplývá, že jedním ze základních požadavků nezbytných k vývozu veterinárního zboží je veterinární osvědčení, které vystavuje příslušná krajská veterinární správa. Součástí žádosti o veterinární osvědčení k vývozu zboží je doklad o veterinárních podmínkách, jejich splnění požaduje dovážející stát a které v ověřeném překladu krajské veterinární správě předkládá vývozce.

Některé třetí země prostřednictvím těchto veterinárních podmínek vyžadují, aby byla identita zboží zajištěna tzv. úřední veterinární plombou. Jako příklad lze uvést USA (vývoz spermatu skotu) nebo Japonsko (vývoz vepřového masa a masných výrobků).

Výčet třetích zemí a veterinárního zboží, které má být touto úřední plombou zajištěno, v současné době narůstá a je proto v zájmu vývozců veterinárního zboží legislativně zakotvit tuto kompetenci orgánů veterinárního dozoru. S ohledem na skutečnost, že v budoucnu může rovněž nastat situace, kdy bude dovozci požadován i jiný způsob zajištění identity veterinárního zboží, jsou navrhovány i jiné možné způsoby zajištění jeho identity, obdobně tak, jak je uvedeno v celním zákoně.

Se zástupci dovozců ze třetích zemí projednala Státní veterinární správa rovněž možnost plombování zásilek samotným vývozcem za přítomnosti úředního veterinárního lékaře, který by následně tuto skutečnost, včetně čísla plomby, popsal do veterinárního osvědčení, které k vývozu vystavuje. Tento postup, který někteří dovozci pouze dočasně akceptovali, je ale z dlouhodobého hlediska nepřijatelný a nepředstavuje systémové řešení problému.

Vzhledem k tomu, že navrhované ustanovení obsahuje zákaz porušení veterinární závěry bez souhlasu krajské veterinární správy, je na místě rovněž doplnit do sankčních ustanovení veterinárního zákona skutkovou podstatu správního deliktu.

Pokud jde o ustanovení § 38b odst. 9, je třeba uvést následující skutečnosti. Při exportování zvířat do třetích zemí bývá ve veterinárních osvědčeních zpravidla vyžadována povinnost umístit do doby odeslání zvíře do karantény. Doba karantény je stanovena rozdílně v závislosti na druhu, kategorii a zemi určení. Obvyklá doba karantény je 30 dnů. Obdobná situace je v případě prováděných zdravotních zkoušek, antiparazitárních ošetření, podání antibiotik a provedení vakcinací v době, kdy jsou zvířata v karanténě. Pokud odesílatel (vývozcce) splní požadované úkony, osvědčí úřední veterinární lékař zásilku a potvrdí příslušné veterinární osvědčení.

Veterinární zákon předpokládá v ostatních případech schválení karantény nebo izolace příslušnou krajskou veterinární správou. V tomto případě tak není důvod ke schvalování karantény krajskou veterinární správou. Důležité je, aby zahájení karantény bylo oznámeno krajské veterinární správě, aby kdykoli mohla provést kontrolu plnění podmínek a popřípadě upozornit odesílatele (vývozcce), že tak, jak je karanténa zajištěna a prováděna, neumožní nebo umožní odbavení zásilky zvířat. Z tohoto důvodu je vyžadováno oznámení karantény způsobem umožňující dálkový přístup. Papírový formulář pro případné oznámení je odesílatelům (vývozcům) k dispozici od roku 2014 a od roku 2015 je k dispozici i dálkový přenos dat. V současné době je využívání formulářů dobrovolné. Navržený způsob usnadní odesílatelům (vývozcům) zjednodušení informování krajské veterinární správy o záměru a umístění zvířat do karantény před předpokládaným vývozem.

K bodům 51, 55 až 57 (§ 39 odst. 1, § 41 odst. 1 a § 42):

Ve městech je pravidelně vedle deratizace prováděn asanační odchyt a neškodné odstraňování volně žijících holubů, kteří znečišťují prostředí a jsou zdravotním rizikem pro lidi (zdroj salmonelózy a alergenů). Jedná se o holuby, kteří jsou původem z chovů, ale postupně zdivočeli a přizpůsobili se životu ve městech. Tento stav odpovídá definici zvířete bez pána podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Ve většině případů obývají tato zvířata bez pána nezajištěné prostory (půdy). Nejedná se v žádném případě o původní druh. Odchyt těchto holubů – zvířat bez pána, dosud není řešen v žádném právním předpise. Vzhledem k tomu, že se jedná o asanační činnost v rámci ochranných a zdlávacích opatření, je nezbytné provést úpravu odchytu, ať již v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu, ve veterinárním zákoně.

Pokud bude asanace holubů prováděna ve veřejném zájmu, navrhuje se obci, na jejímž území je asanace zvířat bez pána prováděna, hradit náklady spojené s odchýtem. Pokud se však bude jednat o odchyt na základě mimořádných veterinárních opatření, bude obec, která vynaložila finanční prostředky na asanaci zvířat bez pána, oprávněna požádat Ministerstvo zemědělství o náhradu nákladů v souladu s ustanovením § 46 písm. e) veterinárního zákona.

V ustanovení § 42 odst. 2 se doplňují i handicapovaná volně žijící zvířata, u kterých je třeba, aby odchyt těchto zvířat rovněž prováděla fyzická osoba, která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na tuto činnost.

K bodu 53 (§ 40 odst. 3):

Stávající úprava stanovuje ohlašovací povinnost v případě nálezů kadáveru tomu, komu náleží nebo kdo spravuje místo jeho nálezů. V poslední době se v praxi vyskytly případy, kdy neznámá osoba nenakládala s jinými druhy vedlejších produktů živočišného původu než s kadávery tak, aby je předala oprávněné osobě ke zpracování nebo dalšímu využití, ale odvezla a zbavila se jich na pozemku, který spravovala obec. Na tento případ však stávající znění veterinárního zákona nedopadá.

Cílem předloženého návrhu je stanovení ohlašovací povinnosti pro případ, kdy jsou nalezeny vedlejší živočišné produkty neznámého původu a je nutné tuto situaci bezodkladně řešit. Stanovení uvedené povinnosti bude zároveň sloužit ke sjednocení postupu místně příslušných krajských veterinárních správ při řešení takových případů.

K bodu 54 /§ 41 odst. 1 písm. e)/:

K ustanovení upřesňujícímu vztah ke kritickým kontrolním bodům (HACCP) je třeba uvést, že v těchto ustanoveních se jedná o zpřesnění českého překladu anglického termínu „hazard“ - nebezpečí. Jedná se o analýzu nebezpečí nikoli analýzu rizika. Termín „analýza nebezpečí“ označuje stav, kdy je nezbytné určit, zda se v daném procesu vyskytuje nebo nevyskytuje činitel, který by mohl ohrozit bezpečnost potravin, kdežto termín „riziko“ již označuje stav, kdy bylo identifikováno nebezpečí a pouze se stanovuje míra možnosti jeho uplatnění.

K bodu 58 (§ 42 odst. 5):

Ustanovení § 42 veterinárního zákona se zároveň navrhuje upravit tak, že odchycené zvíře, není-li znám chovatel, bude umístěno v útulku pro zvířata, bez možnosti jeho nabídnutí občanskému sdružení, jež se podílí na plnění úkolů ochrany zvířat, tj. provozuje útulek pro toulavá nebo opuštěná zvířata. Nemá význam nabízet zvířata občanskému sdružení, pokud by žádný útulek neprovozovalo, protože musí mít k dispozici prostory, kde bude minimálně provedena karanténa nebo izolace odchyceného zvířete. Z hlediska umístění odchyceného zvířete je nepodstatné, zda útulek provozuje obec, chovatel nebo občanské sdružení, podstatné je, zda je pro odchycené zvíře odpovídající místo v útulku.

K bodům 59 a 68 /§ 42 odst. 6 až 9 a § 49 odst. 1 písm. h)/:

V současné době neexistuje žádná evidence útulků pro toulavá zvířata. Podle veterinárního zákona mohou pečovat o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata pouze osoby, které mají osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

Na území České republiky je mnoho osob a subjektů, které pečují o opuštěná zvířata. Péče o tato zvířata je však na různé úrovni. Na základě vlastních šetření Státní veterinární správy, podniků občanů a občanských sdružení jsou zjišťovány v těchto chovech mnohdy

vážné nedostatky, přesto však je držení těchto zvířat spolufinancováno obcemi a občanskými sdruženími.

Při kontrolách těchto chovů je často zjišťován společný chov vlastních zvířat s opuštěnými zvířaty, kdy mnohá z opuštěných zvířat (psů) po jejich odchycení nebo umístění nejsou karanténována nebo izolována, nejsou očkována proti vzteklině v souladu s právními předpisy (§ 4 veterinárního zákona) nebo zařízení jsou provozována osobou bez platného osvědčení.

Z výše uvedených důvodů je navrhována povinná registrace útulků pro toulavá zvířata. Registrované útulky by byly zveřejněny na webových stránkách Státní veterinární správy. Tyto útulky by byly zároveň pod veterinárním dozorem, který by mohl lépe garantovat odpovídající podmínky pro zvířata umístěná v těchto útulcích. Zároveň se navrhuje doplnit kompetenci krajské veterinární správy k registraci útulků pro zvířata.

Pro Státní veterinární správu je zejména z nálezových důvodů důležité vědět, zda se jedná o útulky pro hospodářská zvířata nebo pro zájmová zvířata. Provozovat může útulky samostatně nebo i dohromady. V případě útulků pro hospodářská zvířata bude kontrolováno např. provedení zdravotních zkoušek, které se vztahují na hospodářská zvířata a dále požadavky na prostory v souladu s vyhláškou č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat. Je nezbytné rozlišovat, zda jsou prováděny kontroly hospodářských nebo zájmových zvířat.

Nově navrhované odstavce 6 až 9 stanovují podmínky žádosti, které je třeba splnit k tomu, aby byla registrace útulku provedena; danou činnost je pak možné vykonávat až po registraci, o které je příslušnou krajskou veterinární správou vydán doklad o registraci. Zároveň se stanoví lhůta, ve které je registrovaná osoba povinna oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených registraci. Zrušení registrace je možné pouze na žádost registrované osoby, krajská veterinární správa žadatele o zrušení informuje o skutečnosti, že registrace byla zrušena.

K bodu 60:

Státní veterinární správa má k dispozici při provádění mimořádných veterinárních opatření nebo v souvislosti s provedením porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění nejen zásahovou techniku, s níž je sama příslušná hospodařit, ale i techniku, s níž je příslušná hospodařit Správa státních hmotných rezerv. Jedná se o těžkou techniku, jako jsou nákladní vozidla, přepravníky pro přepravu porážecích linek (skotu, ovcí, koz, prasat, drůbeže, popřípadě i jiných druhů zvířat), elektrických agregátů a čerpadel pro zajištění výjezdu a odborných veterinárních činnosti v rámci mimořádných veterinárních opatření nebo v případě řešení dopravních nehod vozidel pro přepravu zvířat. Jedná se o zásahy mimo i v rámci krizového zákona v souladu s pohotovostním plánem Státní veterinární správy. Výjezd techniky je vyžadován na základě požadavku odboru ochrany zdraví a pohody zvířat Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy prostřednictvím odboru bezpečnostní politiky a krizového řízení Ministerstva zemědělství adresovaný Správě státních hmotných rezerv. Výjezd techniky je požadován několikrát ročně.

Navrhuje se doplnit výslovnou kompetenci Ministerstvu zemědělství pro vyjmenované případy požádat Správu státních hmotných rezerv o uvolnění a využití prostředků pohotovostních zásob.

K bodu 63 (§ 47 odst. 1):

Jde pouze o legislativně technickou úpravu, jejíž nutnost vyplývá z toho, že legislativní zkratka pro Ministerstvo zemědělství je zavedena novelizačním bodem 9 již v ustanovení § 4 odst. 1 písm. i) zákona.

K bodům 64 a 65 /§ 48 odst. 1 písm. j)/:

Navrhované znění souvisí s úpravou § 4 odst. 3 veterinárního zákona. Podle nové úpravy bude chovatel, který chová pět a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, povinen tuto skutečnost oznámit krajské veterinární správě. Státní veterinární správa provede seznamy těchto chovatelů a bude je zveřejňovat na internetových stránkách.

K bodu 66 /§ 48 odst. 1 písm. k)/:

Navrhované změna souvisí s úpravou § 38b odst. 1 veterinárního zákona a ve svém důsledku představuje zjednodušení administrativní zátěže vývozců veterinárního zboží. Nově bude Ústřední veterinární správa na internetových stránkách Státní veterinární správy zveřejňovat i vzory veterinárních osvědčení k vývozu vyjednané na úrovni kompetentních autorit vyvážejícího a dovážejícího státu. Pokud zde bude vzor osvědčení zveřejněn, vývozce nebude povinen předložit ověřený překlad vzoru veterinárního osvědčení požadovaného dovážejícím příp. tranzitním státem.

K bodu 67 /§ 48 odst. 1 písm. s)/:

Národní agentura pro zemědělský výzkum (NAZV) Ministerstva zemědělství, která zpracovává kompletní materiály pro schválení, notifikaci a vyhlášení resortních programů výzkumu Ministerstva zemědělství v celé oblasti agrárního sektoru ve spolupráci s Českou akademií zemědělských věd požaduje po institucích výzkumu a vývoje pro schválení projektu podle „Specializované mapy s odborným obsahem“ kromě jiných dokumentů i potvrzení mezinárodně uznávané certifikace (akreditace) u příslušného odborného certifikačního (akreditačního) orgánu nebo osvědčení příslušného odborného orgánu státní správy, který je věcně odpovědný za oblast, ve které jsou metodika nebo postup uplatňovány.

V případě, kdy certifikaci uděluje věcně příslušný odborný orgán státní správy, tj. i poskytovatel, musí být taková certifikace udělena na základě vypracování dvou nezávislých oponentních posudků. Jedním z příslušných orgánů státní správy v resortu Ministerstva zemědělství pro schválení (udělení certifikace) výsledku typu „Specializovaná mapa s odborným obsahem“ (dále jen „mapa“) je kromě Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (ÚKZÚZ), Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů (ÚHÚL), Státního pozemkového úřadu (SPÚ), odborných útvarů ministerstva i Státní veterinární správa (SVS) a její složka Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv. Příslušné orgány byly jmenovány dopisem ministra zemědělství č. j. 30821/2010-10000 z 26. října 2010. Z výše uvedených důvodů je nezbytné v kompetenčním ustanovení doplnit kompetenci pro vydávání certifikované metodiky.

K bodu 70 /§ 49 odst. 1 písm. t)/:

Změnou v tomto ustanovení se v zájmu dosažení jednotnosti a přehlednosti právního řádu reaguje na změny provedené v zákoně č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů.

K bodům 72 a 89 (§ 53):

Tyto požadavky vyplývají z povinnosti České republiky řádně zajistit výkon úřední kontroly. Cílem je zamezit uvádění na trh potravin z podniků, kde provozovatelé potravinářských podniků odmítají provedení úředních kontrol. Předpokládá se, že hlavním přínosem návrhu bude zefektivnění kontrolní činnosti Státní veterinární správy díky zavedení nových typů opatření, což v konečném důsledku přinese vyšší úroveň ochrany práv běžného spotřebitele.

K ustanovení § 53 odst. 1 písm. d) je třeba předně uvést, že toto ustanovení umožňuje uložit zákaz užívání prostor, pokud kontrolovaná osoba odmítne poskytnout součinnost odpovídající oprávnění veterinárních inspektorů vstupovat na pozemky, do staveb a jiných prostor podle § 7 kontrolního řádu. S ohledem na možnost ohrožení zdraví spotřebitelů (v důsledku důvodného podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných, jejichž uvedení na trh může mít dopad na zdraví obyvatel nebo z nakažových důvodů) a na to, že je obecně nepřijatelné, aby se provozovatel potravinářského podniku odmítal podrobit úřednímu dozoru nad potravinami, jsou běžné nástroje (uložení pokuty), které jsou veterinárním inspektorům k dispozici v případě neposkytnutí součinnosti v rovině odmítnutí vstupu, nedostatečné pro rychlé a účinné zjednání nápravy. Uložení pokuty za neposkytnutí součinnosti podle kontrolního řádu je tak adekvátním nástrojem s ohledem na svou omezenou pružnost při neposkytnutí součinnosti ve vztahu k tzv. dalším oprávněním kontrolujícího podle § 8 kontrolního řádu. Nicméně v případě, kdy je odmítnut vstup do potravinářského podniku, může být ukládání pokut v režimu kontrolního řádu nedostatečným nástrojem. Odmítnutí vstupu do provozovny je v případě potravin tím jednoznačně nejzávažnějším zásahem do oprávnění inspektorů právě s ohledem na možnost ohrožení zdraví spotřebitelů. Navíc ani uložení opakované sankce nemusí vést ke zpřístupnění provozovny a spotřebitel tak může být vystaven zvýšenému riziku, které taková provozovna může představovat, i po delší dobu.

Veterinární inspektoři při ukládání tohoto opatření budou vždy postupovat podle správního řádu prostřednictvím forem zde uvedených, zejm. se bude z důvodu operativnosti jednat o opatření na místě příp. příkaz. Opatření v podobě zákazu užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh bude uloženo vždy jen v nezbytně nutné míře a zákaz se bude vztahovat pouze na ty výrobní prostory, které souvisí s protiprávní činností.

Obdobně budou veterinární inspektoři postupovat i při ukončení uloženého opatření po odstranění protiprávního jednání, tj. i v tomto případě se bude jednat o jednu z forem upravených správním řádem.

K ustanovení § 53 odst. 1 písm. e) je třeba nejprve poznamenat, že znění tohoto ustanovení je inspirováno ustanovením § 4 odst. 4 zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci. Pro zabezpečení efektivní kontroly je třeba inspektorům poskytnout dostatečně účinný nástroj, aby si mohli zjednat přístup do kontrolovaných prostor, pokud jim tento bude odepřen, včetně otevření uzavřených prostor. Zároveň je třeba výslovně stanovit povinnost každého, v jehož objektu se takové prostory nacházejí, aby kontrolu inspekce strpěl.

Jedná se o pořádkové opatření, které není sankcí a které bude moci být využito, pokud bude znemožněno oprávnění podle § 7 kontrolního řádu. Tato opatření budou veterinární inspektoři využívat v případě těch situací, kdy bude nezbytné zjednat si přístup ve smyslu § 53 odst. 1 písm. e) veterinárního zákona, tj. v případě ohrožení zdraví lidí prostřednictvím nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ohrožení zdraví zvířat před nebezpečnými nákazami. Využití tohoto oprávnění bude vždy zvažováno v souladu se zásadou přiměřenosti. Podle okolností dané situace by mělo být aplikováno zejména při

podezření, že by mohly být uváděny na trh nebezpečné potraviny, jejichž uvedení na trh může mít dopad na zdraví obyvatel. Podle konkrétní situace může být toto oprávnění realizováno i za asistence Policie České republiky, a to v souladu s ustanovením § 135 správního řádu. Jakým konkrétním způsobem bude přístup zjednáán, bude záležet na situaci na místě kontroly.

Podle situace může být toto oprávnění realizováno za asistence Policie České republiky, a to v souladu s § 135 správního řádu. Jakým konkrétním způsobem bude přístup sjednáán, bude záležet na situaci na místě kontroly.

V ostatních případech, aniž by to bylo zároveň, bude postupováno podle zákona o kontrole.

Obdobnou úpravu obsahuje již platná právní úprava § 4 odst. 4, § 5 odst. 1 písm. a) bodu 4 a § 5a odst. 1 zákona č. 146/2002 Sb.

K bodům 74 a 75 (§ 56a odst. 2):

V § 56a se v současném znění veterinárního zákona některá ustanovení vztahují pouze na veterinární osvědčení pro dovoz. Stejně požadavky by však mělo splňovat také veterinární osvědčení pro vývoz. V tomto ohledu se navrhuje ustanovení § 56a náležitým způsobem upravit.

K bodu 76:

Současná právní úprava ukládá povinnost požádat o stanovení veterinárních podmínek pro provádění pokusů chovateli zvířat, kdy není přesně uvedeno, zda se jedná o chovatele, u kterého uživatel pokusných zvířat hodlá použít pokusná zvířata k pokusům, nebo o vlastního uživatele pokusných zvířat nebo o chovatele, ke kterému mají být zvířata po ukončení pokusu přemístěna za účelem dalšího chovu nebo porážky (provozovatel jatek). Tato úprava zpřesňuje, kdo o stanovení veterinárních podmínek pro provádění pokusu požádá, ve kterých případech a zároveň dochází k terminologickému přizpůsobení zákonu č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, kde je jako jeden z požadavků žádosti o schválení projektu pokusu v § 16 odst. 1 písm. g) uveden i požadavek na předložení veterinárních podmínek pro provádění pokusů na pokusných zvířatech stanovený krajskou veterinární správou.

Projekt pokusu, jehož součástí jsou i veterinární podmínky pro provádění pokusů na pokusných zvířatech stanovené krajskou veterinární správou, zpracovává a předkládá ke schválení, v souladu s příslušným ustanovením zákona na ochranu zvířat proti týrání, uživatel pokusných zvířat. Ten také v projektu určí, zda bude pokus proveden přímo u chovatele mimo schválené zařízení uživatele pokusných zvířat nebo po ukončení pokusu budou zvířata vrácena zpět do chovu původu, přemístěna do jiného chovu nebo porážena.

V těchto případech je nezbytné z důvodu ochrany zdraví zvířat nebo zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů z pokusných zvířat stanovit dodatečné veterinární podmínky, zejména se bude jednat o

- dodatečné označení a vedení evidence nad rámec stanovený platnou právní úpravou pro označování a evidenci hospodářských zvířat,
- označení a vedení evidence ostatních zvířat, která dle platné právní úpravy nemusí být označována a nemusí být ve vztahu k nim chovatelem vedena evidence,
- posouzení závažnosti narušení zdravotního stavu po skončení pokusu a zajištění ošetření zvířat, než budou umístěna do chovu,
- v případě aplikace infekčních agens provedení dodatečných laboratorních testů k vyloučení nálezů a onemocnění, která by mohla ohrozit nálezový stav zvířat v chovu určení nebo zdraví chovatelů a ošetřovatelů těchto zvířat v chovu určení,

- stanovení ochranných lhůt nad rámec platných právních předpisů v případě, že cílem pokusu má být stanovena účinnost a bezpečnost léčivých přípravků u zvířat, která mají být po ukončení pokusu poražena na jatkách nebo mohou být přemístěna do chovu, ze kterého je může chovatel v případě potřeby porazit pro vlastní spotřebu nebo je dodat na jatky,
- stanovení veterinárních podmínek pro případ, že by zvířata byla po skončení pokusu přemístěna do chovu, ze kterého mohou být zvířata exportována nebo přemístěna do jiných členských států Evropské unie.

K bodu 77 (§ 59 odst. 4 a 5):

Upravuje se atestační studium pro úřední veterinární lékaře. Nově se stanoví, že výkon státního veterinárního dozoru provádí úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně. Obdobně, jako tomu je ve stávající úpravě, se navrhuje, že úřední veterinární lékař může vykonávat funkce představených Státní veterinární správy a vedoucích pracovníků Státních veterinárních ústavů, pokud získal atestace II. stupně.

K bodu 78:

Jedná se legislativně technickou úpravu tak, aby užitá terminologie byla v souladu se zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 79 /§ 59a odst. 1 písm. d)/:

Navrhuje se, aby do výčtu osob, které jsou považovány za osoby odborně způsobilé k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti, byly zahrnuty rovněž osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti zootechniky. Jedná se zejména o absolventy zemědělských vysokých škol. Důvodem navrhovaného rozšíření předmětného ustanovení o absolventy vysokých škol se studijním programem v oblasti zootechniky je rozšíření a zpřesnění výčtu osob, které mohou vykonávat některé odborné veterinární úkony, ke kterým je třeba odborná způsobilost stanovená veterinárním zákonem. Jedná se zejména o nově navržené ustanovení § 64b odst. 1 týkající se injekční aplikace léčiv, dle kterého se stanovenému okruhu chovatelů hospodářských zvířat umožní injekční aplikace léčiv a to podle pokynů ošetřujícího veterinárního lékaře, na jím provozovaném hospodářství a u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová.

K bodu 80 /§ 59a odst. 1 písm. f)/:

Nově formulovaný novelizační bod, kterým se do výčtu osob, které získaly odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností, zahrnují rovněž osoby, které získaly odbornou způsobilost specializovanou odbornou přípravou organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, deklaruje skutečnost, že v současné době již veterinární právní předpisy upravují získávání odborné způsobilosti k některým odborným veterinárním činnostem formou specializovaného odborného studia organizovaného vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny (např. odborná příprava pro označování hospodářských zvířat, kurzy pro odchyt toulavých a opuštěných zvířat, školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře) i to, že se novou právní úpravou uvedenou v § 64b navrhuje možnost provádět po absolvování specializované odborné přípravy další odborné veterinární úkony, jejichž rozsah bude stanoven prováděcím právním předpisem.

Podle připravovaného návrhu tohoto prováděcího právního předpisu by se mělo jednat o odborné veterinární úkony - kastrace samců mladších 7 dnů u prasat a mladších 8 týdnů u skotu, ovcí, koz nebo králíků, kteří netrpí anatomickou vadou pohlavních orgánů, krácení ocasů u selat mladších 7 dnů a jehňat mladších 8 dnů, odrohování nebo tlumení růstu rohů u telat a kůzlat ve věku do 4 týdnů provedenou chemickou kauterizací, tepelnou kauterizací přístrojem, který vyvíjí potřebné teplo po dobu nejméně 10 sekund, ošetření a úprava zdravých kopyt, paznehtů a spárků zvířat, odstraňování ostruh, hřebenů, posledních článků křídel, krácení zobáků, drápů, nastříhování meziprstních blan během prvního dne života drůbeže, odstraňování drápů a zkrácení horní části zobáku u pižmových kachen do 21 dní věku, úprava zubů savých selat, kauterizace zobáků hrabavé drůbeže mladší 10 dnů, která je určena k produkci konzumních vajec.

K bodu 81 (§ 60)

Jedná se nadbytečné ustanovení, problematika je řešena zákonem č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 82 (§ 61 odst. 1):

Jedná se zpřesnění dosavadní povinnosti soukromých veterinárních lékařů, kteří mají dosud jen „oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a ukončení činnosti“. Nově se navrhuje zahájení nebo ukončení činnosti oznámit 7 dnů předem. Lhůta 7 dnů je obvyklá i pro jiné subjekty, kterým veterinární zákon stanovuje povinnosti (např. chovatel – podnikatel), a je pro orgány veterinárního dozoru relevantní zejména z pohledu event. vymáhání zákonem stanovené povinnosti.

K bodu 83 (§ 61 odst. 1):

S ohledem na praktické zkušenosti se navrhuje zakotvit výslovnou povinnost veterinárního lékaře vykonávajícího léčebnou a preventivní činnost uvědomit krajskou veterinární správu i z důvodu podezření z týrání zvířete.

K bodu 84 (§ 64b):

Nově navrhované ustanovení § 64b rozděluje odborné veterinární úkony chovatelů hospodářských zvířat do 3 kategorií, a to na odborné veterinární úkony, k nimž není třeba odborné způsobilosti, a odborné veterinární úkony, k jejichž provádění bude nezbytné absolvovat specializovanou odbornou přípravu organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny a na odborné veterinární úkony spočívající v injekční aplikaci léčiv. Ve všech těchto popsanych případech bude chovatel hospodářských zvířat oprávněn provádět tyto úkony pouze na jím provozovaném hospodářství a u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová.

S ohledem na skutečnost, že zákon o léčivech a jeho prováděcí právní předpis (vyhláška č. 344/2008 Sb.) podrobně aplikaci léčiv volných i vázaných na lékařský předpis upravuje, navrhuje se v novele veterinárního zákona úprava, která chovatelům hospodářských zvířat umožní injekční aplikaci léčiv. Injekční aplikaci bude mít možnost provádět chovatel hospodářských zvířat podle pokynů ošetřujícího veterinárního lékaře, pokud bude osobou odborně způsobilou podle § 59a odst. 1 písm. a) až e) veterinárního zákona. Pokynem se rozumí na základě anamnestických údajů, po stanovení diagnózy a prognózy průběhu léčby umožnění provádět všechny nebo jen některé injekční aplikace chovateli hospodářských zvířat. Ošetřující veterinární lékař stanoví veterinární léčivý přípravek, množství léčivého přípravku a místo a způsob injekční aplikace. V případě, že by mohlo dojít ke komplikacím nebo dojde ke zhoršení zdravotního stavu léčeného zvířete, ošetřující veterinární lékař může rozhodnout, že injekční aplikace bude provádět pouze sám.

Odborná způsobilost chovatelů hospodářských zvířat je pouze ve vztahu k vlastní aplikaci, kdy nemůže sám rozhodnout o provádění léčby nebo měnit stanovený postup léčby ošetřujícím veterinárním lékařem. V případě zjištění komplikací nebo neočekávaných reakcí je chovatel hospodářských zvířat povinen neprodleně informovat ošetřujícího veterinárního lékaře, který rozhodne o dalším postupu. Ve smyslu citovaného ustanovení se jedná o osoby, které získaly

- a) vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo v oblasti veterinární hygieny a ekologie, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu považuje za rovnocenné,
- b) vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny a ekologie, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu považuje za rovnocenné,
- c) úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- d) vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti, která není uvedena v písmenu a) nebo b) a která odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie, biologie a nově i zootechniky,
- e) úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu c) a který odpovídá druhu a rozsahu činnosti.

Vzhledem k velkému počtu možných injekčních aplikací (např. intradermální, subkutánní, intramuskulární, intravenózní, intraartikulární, intrauterinní) se nenavrhuje kromě výše uvedeného vzdělání další specializovaná odborná příprava. Kurz by musel zahrnovat zejména praktické provádění různých způsobů aplikací na živých zvířatech a vzhledem k počtu předpokládaných chovatelů by se nenašel dostatečný počet pokusných zvířat, u kterých by se aplikace prováděla. Proto je předpokladem pro umožnění injekční aplikace léčiv u hospodářských zvířat znalost, kterou získal chovatel hospodářských zvířat v rámci studia nebo v omezené míře podle pokynů veterinárního lékaře v případech neodkladného poskytnutí péče.

Navrhuje se doplnit právní úpravu o úkony, které mohou chovatelé hospodářských zvířat vykonávat bez požadované specializované odborné přípravy i odborné způsobilosti, které budou taxativně vymezeny prováděcím právním předpisem, včetně podrobností jejich provádění

- auskultační vyšetření,
- měření teploty,
- vyšetření porodních cest intravaginálně pouze v době porodu s normálním průběhem,
- příprava, vedení a pomoc při porodech zvířat s normálním průběhem,
- odběr vzorků mléka,
- vyšetření moči po spontánním močení (mikci) - nikoliv katetrizací močového měchýře,
- nálev sondou do bacheru podle pokynů veterinárního lékaře,
- aplikace koupelí a postřiků, které nejsou vázány na předpis veterinárního lékaře anebo byly pro takto ošetřovaná zvířata veterinárním lékařem předepsány.

Návrh novely veterinárního zákona rovněž obsahuje úpravu, která chovatelům odborně způsobilým podle § 59a odst. 1 písm. a) až e) veterinárního zákona umožní po absolvování specializované odborné přípravy vykonávat další odborné veterinární úkony, jejichž seznam stanoví prováděcí právní předpis. Předpokládaná specializovaná odborná příprava bude stanovena přibližně v rozsahu jednodenního kurzu, 10 výukových hodin a zakončena testem. Prováděcí právní předpis bude obsahovat rovněž způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, včetně vydávání osvědčení k odborné způsobilosti.

K bodu 84 (§ 64c):

Na základě požadavku Českého svazu včelařů, který sdružuje cca 98 % chovatelů včel v České republice, se do novely veterinárního zákona navrhuje doplnit nové ustanovení

o tzv. prohlížeteli včelstev. Prohlížitelem včelstev se bude moci stát fyzická osoba, která úspěšně absolvuje specializované školení blíže stanovené prováděcím právním předpisem. Tato osoba poté bude, pokud ji chovatel včel povolá, oprávněna v ochranných pásmech v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel prohlížet včelstva. Bude na rozhodnutí chovatele včel, zda si rozebrání včelího díla nechá rozebrat tímto prohlížitelem včelstev, nebo si tuto prohlídku svých včel provede, tak jako doposud, sám.

V rámci ochranného pásma se zpravidla nachází 100 i více chovatelů včel; 1 chovatel má v průměru na stanovišti 10 včelstev. U každého včelstva musí být včelí dílo rozebráno, prohlédnuto a posouzeno, což je v množství chovatelů v ochranném pásmu časově, ale i organizačně velmi náročné. Včela resp. včelstvo jako hospodářské zvíře má své zvláštnosti oproti ostatním hospodářským zvířatům, včely – včelstva nelze omezit v pohybu, nelze je umístit do karantény.

Právě z důvodu co nejvčasnějšího zamezení šíření nebezpečné nákazy včel je žádoucí provést prohlídky včelstev s rozebráním včelího díla v co nejkratší době. Právě při těchto prohlídkách Státní veterinární správa uplatní pomoc odborně proškolených osob. Tyto osoby budou mít mimo jiné povinnost provádět prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a vést záznamy o provedených prohlídkách včelstev, uchovávat tyto záznamy po dobu 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Státní veterinární správa tak bude mít v rámci státního veterinárního dozoru kontrolu nad výkonem jejich činnosti.

K bodu 85 (§ 67 odst. 5):

V souladu s ustanovením § 5 odst. 2 veterinárního zákona je v České republice od roku 2006 realizován Národní ozdravovací program od nebezpečné nákazy u skotu Infekční bovinní rinotracheitidy (NOP od IBR). Podle zásad zveřejněných v Metodice kontroly zdraví zvířat a nařízené vakcinace (MKZ) musí mít chovatel pro jednotlivá hospodářství zpracovaný program ozdravování zvířat, který schválila krajská veterinární správa. Plnění individuálního ozdravovacího programu na základě analýzy rizika v souladu s víceletým plánem kontrol kontrolují veterinární inspektoři. V případě zjištění nedostatků musí přijmout nezbytná opatření, mezi která zejména patří zákaz přemísťování nevakcinovaných zvířat, nařízení očkování a nařízení požadovaného vyšetření. Veterinární opatření musí být uložena z důvodu úspěšného dokončení ozdravování a v případě zamezení zavlečení nákazy prostřednictvím pozitivních zvířat do ozdravených chovů. Následná opatření bude nezbytné přijmout po ukončení ozdravování v České republice, ke kterému má dojít k 31. prosinci 2016. Po tomto datu požádá Státní veterinární správa v souladu s legislativou Evropské unie Evropskou komisi o schválení země prosté IBR. I když bude ozdravování ukončeno, nebudou všechna hospodářství prostá nákazy. Předpokládá se, na základě evidence v Informačním systému Státní veterinární správy, že těchto hospodářství bude z 19 tis., ve kterých bylo ozdravování zahájeno, asi 40. Všem těmto hospodářstvím budou muset být uložena mimořádná veterinární opatření z výše uvedených důvodů.

Uložená mimořádná veterinární opatření stanoví zákaz přemísťování zvířat s výjimkou zvířat určených k porážce přímo na jatky a nařízení provádění očkování merkerovou vakcínou do doby vyřazení všech pozitivních zvířat. V souladu se současným zněním § 67 veterinárního zákona by měl chovatel nárok na náhradu nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a k ochraně před jejich šířením, anebo při nálezu původce této nákazy nebo nemoci, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně izolaci zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu. Vzhledem k tomu, že od roku 2006 až do konce roku 2013 byl chovatelům k dispozici dotační titul Ministerstva zemědělství, ze

kterého byly hrazeny z 50 % náklady na vakcinaci, nákup vakcín a laboratorní vyšetření základního stáda, by bylo nespravedlivé, aby chovatelům, kteří nezvládli ozdravování v průběhu 10 let, byly prokazatelné náklady hrazeny ze 100 %. Tento nástroj by byl využit i v případě zahájení dalších ozdravovacích programů. V současné době se uvažuje o zahájení Národního ozdravovacího programu od bovinní virové diarhoie (BVD-MD).

K bodům 86 a 87 (§ 71 a 72):

Ustanovení § 71 a § 72, která stanoví přestupky a správní delikty, se upravují tak, aby odpovídala předchozím novelizačním bodům uvedeným v návrhu novely zákona.

Konkrétně ustanovení § 71 bylo upraveno tak, aby úprava přestupků korespondovala s přesnější a podrobnější úpravou správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob.

Vychází se přitom z toho, že stanovení povinnosti, a to již z důvodu náležité prevence, musí být doprovázeno hrozbou uložení sankce pro případ jejího nesplnění nebo porušení. Pokud by tomu tak nebylo, byly by vytvořeny předpoklady pro nerespektování či obcházení právní úpravy.

K bodu 88 (§ 76):

Namísto vyhotovení správního rozhodnutí v případech schvalování a registrace popř. jen registrace se navrhuje vydávat doklad o schválení a registraci popř. jen registraci, který je v současné době provozovateli potravinářského podniku i dalšími subjekty podléhajícími schválení a registraci, popř. jen registraci, vyžadován.

Navrhovaná úprava výrazně zjednoduší administraci krajské veterinární správy při schvalování a registraci a vyjde vstříc potřebám shora uvedených osob.

K bodu 90 (§ 78):

Navrhuje se úprava a doplnění zmocňovacího ustanovení pro vydání prováděcích právních předpisů tak, aby byly zohledněny veškeré změny uvedené v tomto návrhu novely zákona, které mají vliv na obsah a rozsah prováděcích právních předpisů.

K bodu 91 /příloha 2 písm. a)/:

Ozdravení od paratuberkulózy je problematické a velice dlouhodobé. Zootechnickými a organizačními opatřeními ve stádech se dá výskyt onemocnění účinně snižovat. Z toho vychází přístup jednotlivých zemí a Evropské komise k této nákaze. Podle stanoviska Evropské komise není paratuberkulóza nákazou, která by chovatelům způsobovala velké ekonomické ztráty. Není také zoonózou a není tedy přenosná na člověka. Paratuberkulóza nebyla zařazena do přílohy směrnice Rady č. 64/432/EHS, což znamená, že Evropská komise nebude schvalovat na paratuberkulózu ozdravovací programy, ani na ně finančně přispívat a nebude vyhlašovat území prostá této nákazy.

V České republice je paratuberkulóza uvedena v příloze č. 2 veterinárního zákona, jež obsahuje nákazy a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které jsou považovány za nebezpečné, a jejich původce. Tento návrh paratuberkulózu z přílohy č. 2 veterinárního zákona vypouští a dává tak do souladu národní legislativu s legislativou Evropské unie. Přijetí návrhu umožní chovatelům řešit problematiku tohoto onemocnění obdobným způsobem jako v ostatních členských zemích Evropské unie. Návrh byl projednán a odsouhlasen společnou zdravotní komisí svazů chovatelů skotu a následně schválen v orgánech těchto svazů.

K bodu 92 /příloha 2 písm. e)/:

Nově se mezi nákazy prasat zařazuje prasečí epidemická diarhoe. Jedná se o nové virové průjemové onemocnění, která má v chovech prasat smrtelný průběh. Proti nákaze lze postupovat pouze pomocí přísných hygienických opatření, zatím neexistuje žádná vakcína. V současné době se vyskytuje v USA, ale je velká obava odborné veřejnosti ze zavlečení do chovů prasat v Evropě. V případě, že by tato nákaza byla zavlečena do našich chovů, pak by veškeré náklady a ztráty nesl chovatel sám, i když by bylo nezbytné přijmout veterinární opatření jako u ostatních nákaz v souladu s ustanovením § 17b veterinárního zákona.

K bodu 93 /příloha 2 písm. h)/:

Navrhovanou úpravou seznamu nebezpečných nákaz ryb uvedených v příloze č. 2 veterinárního zákona dochází v souvislosti se změnou vyhlášky č. 290/2008 Sb., která je transpozicí směrnice 2006/88/ES.

K bodu 94 /příloha 6/:

Navrhuje se přílohu č. 6 zrušit; podmínky uznávání osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu jsou řešeny samostatnou zákonnou úpravou č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

K článku II (Přechodná ustanovení):

K bodu 1:

Umožňuje se těm osobám, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh ke dni nabytí účinnosti novely zákona, aby v této činnosti mohli i nadále bez přerušení pokračovat za podmínky, že podají žádost o registraci obsahující náležitosti podle § 22 odst. 2 zákona příslušné krajské veterinární správě nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti novely zákona.

K bodu 2:

Umožňuje se těm provozovatelům útulku pro opuštěná a toulavá zvířata, kteří jej provozují ke dni nabytí účinnosti novely zákona, aby tento provoz i nadále mohl bez přerušení pokračovat za podmínky, že podají žádost o registraci útulku obsahující náležitosti podle § 42 odst. 6 zákona příslušné krajské veterinární správě nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti novely zákona.

K bodu 3:

Jde o obvyklé přechodné ustanovení, které je formulováno s ohledem na požadavky právní jistoty a legitimního očekávání a které spočívá v tom, že řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti novely zákona a k tomuto dni neskončená, se ještě dokončí podle dosavadních právních předpisů.

K bodům 4 a 5 (§ 76b):

Přechodné ustanovení stanovuje lhůtu pro splnění povinnosti dle § 59 odst. 4 až 6 pro dosavadní úřední veterinární lékaře a představené Státní veterinární správy tak, aby mohli i nadále vykonávat činnost, kterou vykonávají v okamžiku nabytí účinnosti novely tohoto zákona.

K části druhé

/Změna zákona o působnosti Správy státních hmotných rezerv/

Specifika používání státních hmotných rezerv při mimořádných veterinárních opatřeních nebo při porážce nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění jsou nedostatečným způsobem upravena v jednotlivých zákonech tzv. krizové legislativy. V zájmu doplnění nezbytné právní úpravy se na základě iniciativy dotčených ústředních správních úřadů a v dohodě s nimi využívá návrhu novely zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů k tomu, aby jako doprovodný byl zařazen i návrh změny zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů. V tomto případě jde o doplnění zákona o působnosti Správy státních hmotných rezerv.

Hlavním posláním Správy státních hmotných rezerv je zabezpečovat hospodářská opatření pro krizové stavy, poskytovat státní hmotné rezervy při řešení a odstraňování následků krizových situací, při řešení mimořádných situací apod. (blíže viz zákony vymezující působnost Správy státních hmotných rezerv - č. 97/1993 Sb., č. 241/2000 Sb., č. 189/1999 Sb.).

Součástí státních hmotných rezerv jsou i pohotovostní zásoby, které tvoří základní materiály a výrobky, které svým charakterem jsou určeny nejenom ústředním správním úřadům, územním samosprávným celkům, záchranným sborům, havarijním službám, zdravotnické záchranné službě nebo Policii České republiky, ale i pro Státní veterinární správu (zařízení pro likvidaci nákaz hospodářských zvířat a drůbeže, apod. – jedná se především o mobilní porážecí zařízení a speciální kontejnery na převoz mrtvých hospodářských zvířat).

Navržená úprava zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů, je nutná zejména z těchto důvodů:

- a) poskytování státních hmotných rezerv pro mimořádné události dnes řeší § 4a zákona č. 97/1993 Sb. o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ale pouze pro potřebu základních složek integrovaného záchranného systému při provádění záchranných a likvidačních prací a při plnění úkolů ochrany obyvatelstva.
- b) vložení § 4c upravuje podmínky poskytnutí a použití státních hmotných rezerv pro řešení mimořádných událostí v rámci veterinárních opatření. Státní hmotné rezervy bude moci Správa státních hmotných rezerv poskytnout Státní veterinární správě pouze v případě mimořádných veterinárních opatření vyhlášených podle § 54 veterinárního zákona nebo při porážce nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění podle ustanovení § 5b odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání pro Státní veterinární správu.

Státní hmotné rezervy bude moci Státní veterinární správa použít zejména k nutné porážce nebo usmrcení při mimořádných veterinárních opatřeních podle § 54 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona nebo k porážení nebo usmrcování většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění podle § 5b odst. 1 zákona na ochranu zvířat proti týrání. V případě použití státních hmotných rezerv k porážení nebo usmrcování většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění podle zákona na ochranu zvířat proti týrání se bude jednat zejména o případy dopravní nehody vozidla přepravujícího živá hospodářská zvířata. Mají-li přepravovaná hospodářská zvířata po dopravní nehodě závažnější zranění, které s ohledem na jejich další možné utrpení vylučuje jejich další přepravu, je nutné je na místě nehody porazit nebo usmrtit. V tomto případě provádějí porážku nebo usmrcení pracovníci Státní veterinární správy, především

pak podle § 49 odst. 3 veterinárního zákona pohotovostní středisko pro mimořádné situace, které je součástí krajské veterinární správy a které zasahuje v ohniscích nákaz a v případech jiných mimořádných situacích. K tomuto porážení nebo usmrcení mohou být v případě většího počtu poraněných zvířat použita zejména mobilní porážecí zařízení, která jsou součástí státních hmotných rezerv vyčleněných pro potřeby Státní veterinární správy.

K části třetí

/Změna zákona o správních poplatcích/

Sazebník zákona o správních poplatcích se doplňuje o některé nové správní poplatky a naopak se zrušuje správní poplatek za vydání povolení k provádění domácích porážek skotu nebo jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele v důsledku změny v ustanovení § 21 odst. 3 zákona a toho, že již nebudou podávány žádosti o povolení domácí porážky.

Výše správních poplatků je navržena s ohledem na podobné položky související s činnostmi Státní veterinární správy.

Pokud jde o účtování správních poplatků za vydání veterinárního osvědčení k vývozu zvířete, není v současné době přístup krajských veterinárních správ jednotný. Některé z nich úřední potvrzení pasu (jakožto určitou formu veterinárního osvědčení pro vývoz) zpoplatňují (podle položky 70 přílohy k zákonu o správních poplatcích), zatímco některé z nich tento úkon nezpoplatňují s tím, že pas nepovažují za formu veterinárního osvědčení. Smyslem navržené úpravy je tedy tyto rozdílné přístupy stanovením jednoznačné zákonné úpravy sjednotit. V případě, že třetí země vyžaduje jak úřední potvrzení pasu, tak potvrzení veterinárního osvědčení pro vývoz, mělo by se z hlediska placení jednat o jeden úkon, neboť se rozhodovalo o téže věci.

Sazebník zákona o správních poplatcích se dále doplňuje o poplatky související vydáním předvývozního veterinárního osvědčení nebo jiného dokumentu potvrzujícího soulad s veterinárními podmínkami dovozní země za účelem vydání veterinárního osvědčení pro vývoz zvířete či zvířat do třetí země kompetentní autoritou jiného státu.

Sazebník zákona o správních poplatcích se rovněž doplňuje o poplatky související s vynaloženými náklady na pořízení a aplikaci úřední veterinární závěry.

Sazebník zákona o správních poplatcích se rovněž doplňuje o správní poplatek za nově zaváděnou povinnost registrace osoby, která zprostředkovává uvádění živočišných produktů na trh.

Dále se stanoví správní poplatek vycházející ze zavedení povinnosti registrovat útulky pro opuštěná a toulavá zvířata podle ustanovení § 42 odst. 6 veterinárního zákona.

Navrhovaná úprava dále předpokládá v souvislosti se zrušením povolování domácích porážek skotu mladšího 24 měsíců nebo jelenovitých z farmového chovu v hospodářství chovatele zrušení správního poplatku za vydání povolení k provádění těchto porážek.

K části čtvrté

/Účinnost/

S ohledem na délku legislativního procesu se nabytí účinnosti stanoví dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

V Praze dne 11. července 2016

Předseda vlády:

Mgr. Bohuslav Sobotka v.r.

Ministr zemědělství:

Ing. Marian Jurečka v.r.